

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

- Devrimin Olgunlaşması
- Olaylar Devrim Yönünde İlerliyor
- Emperyalist Savaşı Halk İktidarı Öner
- Bölge Devrimi Yolda
- Dinci Gerici Faşizm Yine İş Başında
- Munzur Festivalinde Emeğe Ezgi

DEVİRİMİN OLGUNLAŞMASI

Devrim her gün meydana gelen bir dizi toplumsal olay ve nesnel gelişmelere bağlı olarak süratle olgunlaşıyor. Devrimi olgunlaştıran faktörler, birincisi ekonomik olanlar: Emek-sermaye çelişkinin keskinleşmesi, ekonomik kriz, işsizlik, kötüleşen yaşam koşulları, derinleşen yoksullaşma vs. İkinci olarak burjuvazinin artan şiddeti, politik baskıları, saldırıları. Üçüncüsü, yoğunlaşan devrimci olaylar, isyan ve ayaklanmalar, devrimci güçlerin mücadelesi. Dördüncü olarak dünyadaki devrimci yükseliş.

Ne olaylar, ne de tarih kendi kendine yapılmaz; onları yapan insanlardır. Etkin mücadele içinde olan insanlar. Göz önünde tutulması gereken tarihin aktif yönüdür. Devrimi hızlandıran, kurulu toplumu doğrudan eylemlerle alt üst eden devrimci kitlelerdir. Her gün artan yeni katılımlarla birlikte eylemlerin etkisi ve gücü katlanıyor. Kitleler her geçen gün daha büyük bir güçle burjuvazinin karşısına çıkıyorlar. Güçlenen, büyüyen ve ağırlığı artan devrimci kitlesel eylemler yeni yeni kitleleri kendine çekiyor.

Verilen çetin mücadeleye karşı kitlelerin istemleri karşılanmış değil. İstekleri henüz karşılanmadı diye yığınlar geri adım atmıyor, pes etmiyor, vazgeçmiyor. Tersine daha büyük bir öfke, kararlılık ve ısrarla öne atılıyorlar. Kitlelerin devrimci mücadelesi sert bir dönemden geçiyor.

Hareketi daha ileriye, mücadelenin yeni aşamalarına ve sonuna dek götürecek az sayılmayacak devrimci bir güç var. Bunlar işçi sınıfının ve halk kitlelerinin en tutarlı, en ileri ve en devrimci kesimidir. Birkaç kuşağı kapsayan, uzun bir devrimci eğitimden geçmiştir. Şimdi bunlara yenileri ekleniyor. Giderek sıklaşan ve milyonlarca insanın katıldığı büyük eylemlerde ve her gün yapılan çok sayıda politik sanatsal vb. toplumsal aktivite içinde pek çok insan düşünce ve harekette dönüşüme uğruyor. Özcesi devrimin öznesi çok yönlü bir hazırlık sürecinden geçiyor.

Devrimci kitleler, geniş yığınlarla büyük gösteriler düzenledi. Bu sıradan bir eylemin ötesinde bir başkaldırıdır. Halk kitleleri büyük bir öfkeyle burjuvaziye ve onun iktidarına karşı harekete geçtiler. Kitlelerin öfkesi her defasında artan biçimde eylemlerle açığa çıkıyor. Fakat kitlelerin içinde çalışma yürüten politik hareketler, yığın hareketine yön verecek anlayışa, politika ve yönelime sahip de-

ğiller.

Kitleler her tarafta büyük güçler halinde harekete geçiyor, mücadeleyi ileriye taşıyor. Burada asıl sorun bu süreci yönlendirecek bir yetenek ve konumda olmaktır.

Tekelci kapitalist düzene son verecek devrimci bir iktidar kurarak, toplumu dönüştürecek devrimci emekçi hareketi, uzun çatışmalı, sancılı bir süreçten geçerek oluştu. Hareketi ileriye taşıyacak olan devrimci kitlelerdir. Darkafalı küçük burjuva gruplarla vakit yitirmeksizin içten devrimci olan emekçilerle devrimci geçlikle ezilen ve sömürülenlerin toplumsal hareketini hedefine götüreceğiz. Burjuvaziye onlarla yere çalacağız, iktidarı onlarla ele geçireceğiz, tarihi onlarla yapacağız.

Proletaryanın devrimci sınıf partisi başaracağını açık net ve kesin bir şekilde söyleyen savaştan kitlelere, devrimci savaşıma ve yığınların büyük pratik deneyimine dayanıyor.

Ancak sınıf mücadelesini, eksik, sadece belli yönleriyle değil, bütünlüklü olarak görmeliyiz. Mücadele sadece proletaryanın kapitalistlere karşı mücadelesi olarak yürümüyor, karşıtların savaşımı olarak sürüyor. Yalnızca işçi sınıfı sömürücü sınıfa karşı savaşıyor. Kapitalistler de, emekçi sınıfa karşı savaşıyor. Yalnız bizler yapılan savaşımdan dersler, sonuçlar çıkarmıyoruz, onlar da kendi yönünde irdeleme yapıyorlar. Emekçiler ayaklanma için devrim için çeşitli deneyimlerden yararlanıyor, egemenler de kendi deneyimlerinden ayaklanmayı engellemek, bastırmak için yararlanıyorlar.

Burjuvazinin işçiler ve halk kitleleri üzerindeki egemenliğinin, sömürsünün vazgeçilmez ögesi örgütlü zor olan devlet şiddetidir. Devlet iktidarı, kitlelere boyun eğdirmenin bir aracı olarak sürekli kullanılır. Bunun yanında şimdi çalışması yapıldığı gibi, “anayasal uzlaşma” adı altında, başkaldıran, ayaklanan kitleleri sisteme bağlama, bir yöntem olarak devreye sokuluyor. Bu ve benzeri “sosyal uzlaşma” yöntemleri ayaklanmayı, devrimi önleme yöntemleri olarak işletiliyor.

Burjuva güçler, emekçileri, onların politik hareketini, kurulu sosyal düzenle politik sistemle anlaşma içine çekmeye, kendi kuruluşlarına katmaya uğraşıyorlar. Oysaki kitleler, burjuva egemenliğine karşı mücadele vererek isteklerini gerçekleştirebilirler. Yani kitleler mücadelesine devrimci mücadele

karakteri verdiklerinde, savaşımını devrimci temellerde yürüttüklerinde kazanabilirler. İşçiler, halklar, devrimci mücadelelerini güçlendirerek, yaygınlaştırarak ve yoğunlaştırarak, egemenlerin her çeşit manevrasını başarısızlığa uğratabilirler.

Ezilen ve sömürülenler, pratikte kapitalist toplumun lider sınıfına, burjuvaziye yanıtının ne olduğunu ortaya koyuyor: İsyana ve ayaklanma. Halk kitlelerinin sürekli başkaldırı halinde olması, karşıt politikaların düşman sınıfın tüm girişimlerini bozuyor. Devrimci yığınlar her kez daha ileriye giderek kendisine karşı geliştirilen saldırıları etkisizleştiriyor. Fakat devrimci kitlelerin mücadelesinin yöneliminin esası bu değildir. Mücadelenin esas yönü, burjuva egemenliği devirmek ve emeğin devrimci iktidarını kurmaktır.

Ekonomik ve politik gücü elinde tutan sömürücü güçlerin, işçilerin, emekçilerin, halkların gelişen toplumsal hareketini bastırmak için saldırı üzerine saldırı yapması ne işe yarar. Başkaldıranlar onlardan daha çok.

Toplumun baskısına karşı eyleme geçenlerin sayısı sürekli artarken, çeşitli biçimlerde kendi tarzında, tekelci güçlere, onların politik iktidarına destek veren orta sınıflar da onlara karşı tavır alıyor. Tekelci kapitalist düzene karşı harekete geçen kitlelerin toplumsal temeli genişliyor. Devrim, egemen güçlerin zayıflamasıyla başlıyor.

Gösterilere, eylemlere, mücadeleye çok sayıda yeni insan katılıyor. Çok sayıda insanın sokakta bir araya gelmesinin nicel bir güç oluşturmaktan öte önemi var. Örgütlerde, eylemde, sokakta yeni bir güç doğuyor. Bu emekçilerin, halk kitlelerinin yeni bir gücüdür, devrimi gerçekleştirecek bir güçtür.

Devrimin öncü gücü olan işçi sınıfı, halk kitlelerine önderlik edecek ve dünyayı değiştirecek yeteneğe sahiptir ve bunu kesintisiz devrimci mücadelesiyle kanıtlamıştır. Bunun kendi yapısında devrimci sınıfı partisini çıkararak göstermiştir. Bu parti, devrimci işçilerin sosyal hareketinin ve devrimci programının bir ifadesi ve temsilcisidir. Devrimci partinin varlığı ve mücadelesi devrimin zaferinin koşuludur, güvencesidir.

Yıllarca süren devrimci mücadele, işçi sınıfını ve halk kitlelerini ileriye götürmüştür. Devrimci mücadele bu ileri noktadan devam edecektir.

C.DAĞLI

OLAYLAR DEVRİM YÖNÜNDE İLERLİYOR

Marksist taktiğin en sağlam dayanağı ve ölçütü olgulara dayanmasıdır. Genel ayaklanmaya gidişi olgular temelinde açıklanmalıdır. Olguların nesnel bir değerlendirilmesi politik ve toplumsal süreci anlamak için büyük önem taşıyor. Olgular ve olaylar devrim yönünde ilerliyor. Son yıllarda toplumu sarsıcı toplumsal olaylar (çatışma, isyan, sınırlı ayaklanmalar) çoğunu yaşadık. Önümüzdeki günlerde daha fazlası yaşanacaktır.

Türkiye ve Kürdistan'da her gün çok sayıda eylem gerçekleşiyor. Halklar yoğun eylemlilik, mücadele, hareket içinde. Sorunlar çelişki ve çatışmalar genel bir ayaklanmayı dayatmış durumda. Sorunlar ve çelişkiler bir ayaklanmayla ve ayaklanmanın yol açtığı bir devrimle çözülüp aşılabılır. Birleşik ve genel halk ayaklanması tekeli kapitalist düzenin en zayıf halkasıdır. Ayaklanma halkasından yakalarsak, tüm zinciri yakalamış oluruz. Bu yolla politik sürece yön vermiş oluruz.

Bugünkü koşullarda sürece ancak bir ayaklanmayla müdahale edebiliriz. Son dönemde ortaya çıkan toplumsal olalar da bunu gösteriyor.

Her büyük tarihsel olay gerçekleştiğinde, girişimcileri için riskler de içerir. Risklerini göze alamayanlar, giriştikleri devrimci eylemin sonuçlarından sorumlu olmak istemeyenler devrimci halk ayaklanması gibi büyük bir tarihi olayı gerçekleştiremezler. Özel sonuçları ne olursa olsun, bir halk ayaklanması, emekçilerin kurtuluşu için ileri bir adım, mücadele mevzisi ve bir kalkış noktasıdır. Çok büyük bir özveri gerektirdiği ve daha ağır bedel ödemeyi gerektirdiği için ayaklanmadan geri duranlar, neden şöyle düşünmüyorlar; bugüne dek, genel bir ayaklanma gerçekleşmediği için tarih çok uzun, sancılı ve ağır bedeller gerektirmiştir. Bu sürecin daha az sancılı ve daha fazla acı çekmeden sonuçlanması için devrimci ayaklanma başvurulması gereken zorunlu bir araçtır. Tekelci kapitalist düzeni yıkmanın en kısa ve en köklü yoludur.

Tarihsel koşullar ve dünyadaki sosyal politik gelişmeler devrimi dayatmışsa ve

devrim için ayaklanma bir zorunluluk olmuşsa sonuçlarını düşünerek, bundan uzak kalanlar çok şey yitirirler. En başta halk yığınlarının güveninin yitirirler. Devrimci bir eylemin dışında tuttıkları için kadrolarını çürütür ve yitirirler. Tekrar bir ayaklanma durumunun ortaya çıkması için, bazen uzun yıllar gerekeceği için, emekçilerin kurtuluş yolunda büyük bir zaman yitirmiş olurlar.

Ayaklanmaya girişecek olan halk kitleleridir. O halde halkın bu açıdan, durumunun bütün nesneliliğiyle açıklığa kavuşturulması gerekiyor. Bütün sosyal pratik, toplumsal olaylar ve olgular, Türkiye ve Kürdistan halklarının bir ayaklanma ve devrim yolunda büyük bir olgunlaşma gösterdiğini kanıtıyor. İşçi sınıfı ve halklar kırk yıldan fazla bir süredir, tekeli güçler ve onların devlet iktidarıyla açık ve şiddetli bir kavgaya tutuşmamış olsaydı, bu zaman içinde, mücadelenin bütün biçimlerini ve örgütlenmenin her alanını başarılı bir biçimde kullanmamış olsaydı, kitlelerin politik öncüsü, her koşul ve durumda devrimci çıkarları savunmamış ve bunun için çok ağır bedelleri ödemeyi göze almamış olsaydı; yıllarca süren içsavaştan geçerek yetkinleşmemiş olsaydı; kısacası devrimci mücadelenin büyük teorik, pratik birikimine ve deneyimine sahip olmasaydı, kitlelerin toplumsal hareketi ve savaşımı bir ayaklanma için bu denli olgunlaşmazdı.

Politik aygıtın uyguladığı baskı, katliam, faşist terör, kitlelerin, tekeli kapitalist düzenin baskıcı doğasını daha iyi tanımasını sağladı. Bu yüzden tekeli kapitalist düzenin ve faşist devletin yıkılması gerektiği, halk yığınlarının her geçen gün biraz daha kavranıyor. Bunda yıllardır faşizme ve sermayeye karşı mücadele veren devrimci hareketin büyük bir etkisi var. tüm bunların etkisiyle halkların başkaldırısı gittikçe büyüyor.

Burjuvazinin örgütlenmiş, kurumsal güç ve şiddet aygıtı olan devlet, reformistlerin ileri sürdüğü gibi politik ve hukuksal düzenlemeyle ortadan kalkmaz; sadece aynı temeller üzerinde yeniden örgütlenmiş olur. Kapitalist politik aygıtı ele geçirmek oportünizmdir. Burjuva devlet ele

geçirilmez, o yıkılır, paramparça edilir. Bir güç örgütü, ancak başka bir güç örgütü tarafından ortadan kaldırılır. Bu emekçi halk kitlelerinin devrimci gücüdür, güç örgütüdür. Halk ayaklanması ve ayaklanma güçleri bunun önemli bir aracıdır. Kapitalistleri, işçi sınıfı ve halk üzerinde bir baskı gücü olan burjuva devlet makinesini ayaklanma yoluyla yıkmak, geniş halk yığınları tarafından daha anlaşılır duruma geliyor.

Kapitalizmin emekçiler üzerindeki baskı ve sömürsünün artması, ekonomik kriz, büyüyen işsizlik, sefaletin derinleşmesi, halkın yaşam koşullarının kötüleşmesi, zorunlu olarak çelişkilerin keskinleşmesini ve şiddetlenen çatışmalara yol açar. Çatışmalar, iç savaşa ve ayaklanmaya varır. Her gerçek komünist, kapitalist gelişmenin bu yasalarını ve kaçınılmaz sonuçlarını göz önünde tutarak davranır. Kendisini iç savaşa ve ayaklanmaya hazırlamayan bir komünist partisi, sınıf savaşımının gelişimine ayak uydurmaz.

Devrim, tarihsel hareket tarafından dayatılmıştır. Burada bir ayaklanmaya girişmek için işçilerin, kitlelerin örgütlülük düzeyine bakılmaz. Devrim, devrimci sınıfın, halk kitlelerinin hazır olduğu zaman başlamıştır. Devrim için halkın örgütlü olmasını beklemek, devrimin dışında kalmak anlamına gelir. Derim, halk kitleleri, devrim yapmayı göze aldığı ve devrimci enerjisini harekete geçirdiğinde gerçekleşir. Yeter ki, halk o sırada dünyanın en devrimci kitlesi olarak davransın.

Bu yönde büyük bir ilerleme sağlanmıştır. İç savaş tarihi buna tanıktır. Yalnızca tarihsel yönde değil, güncel olarak, canlı mücadele olarak da kitleler devrimi bir gelişme içinde. Tüm bahar günleri boyunca sergilenen ve ayaklanma düzeyine çıkan eylemler bunun en ikna edici kanıtıdır.

Diyalektik, olaylara çok yönlü bakmayı gerektirir. Kitlelerin örgütlü hareketine sadece bir yönüyle değil, başka yönlerine de bakmak gerekiyor. Sendikalar, işçilerin örgütlülüğünün ve gücünün tek ölçütü olarak görüldüğü için, sendikacı işçi sayısında büyük düşüşler görülmesi-

ni, sınıf mücadelesinde, proletaryanın durumunun zayıflaması olarak değerlendiriliyor. Aynı bakış açısı ve ölçüt kitle hareketinin diğer alanları için de kullanılıyor. Yığınların örgütlenmesi ve örgütlü hareket, yalnızca meslek birlikleriyle sınırlı tutulunca örgütlenmede tam bir sefaletin yaşandığı sonucuna varılıyor. Oysa, gerçekte, uzun bir zamandır başka bir gelişme yaşanıyor: Yaygın genel ve kesintisiz duruma gelen işçi hareketinin, kitle hareketinin örgütlü biçim alması. Kitle hareketi, miting, yürüyüş ve çeşitli etkinliklerle örgütlü bir biçim kazanıyor. Hareketin bu öğelerini örgütlü davranış dışında görmemeliyiz. Bu araçlar tam da kitle hareketine örgütlü bir biçim veriyor.

Öte yandan, teknelci güçlere ve faşist devlete karşı uzun bir iç savaş içinde olmak, emekçi kitleleri, kendi arasında kaynaştırdı ve bilinçle donattı. İşçi dayanışması, kitle dayanışması, kaynaşma ve bilinç, emekçilerin tüm eylemlerinde yansımaları buluyor. Sokak gösterileri ve diğer kitle eylemleri çok kısa sürede organize ediliyor ve disiplinli olarak sürüyor. Büyük yığinsal eylemler, aynı anda birçok kentte yapılıyor. Bu başka biçimde, örgütlü bir harekettir, devrimci bir davranış biçimidir. Kitlelerin bu davranış tarzı genel halk ayaklanmasını, sendikaların ve diğer meslek örgütlerinin davranış biçimine göre daha olanaklı yapıyor ve bunun zeminlerini oluşturuyor.

Ayaklanma yolunda ortaya çıkan bu olgular doğru değerlendirilmelidir. Toplumsal olguların, devrimci olayların ayaklanmanın temel taşlarını nasıl döşediğini anlamak için gerçekten devrimci bir bakış açısına sahip olmak gerekiyor.

Türkiye ve Kürdistan'da süren şiddetli, yoğun ve büyük bir devrimci mücadele uzun bir dönemi kaplıyor. Bu kadar uzun ve bu kadar büyük devrimci bir savaşım yaşamış ve kitlelerde devrimci yönde bilinç değişimi oluşmuşsa bunun kesin sonuçları olacaktır. Halk kitleleri, politik ve toplumsal gelişmenin yönünü belirleyecek bir güç ve düzeye gelmiştir. Henüz sonuç alınmamıştır fakat hareket sonuç alana dek yoluna devam edecektir. Devrimci sonuçlar için çok uzun sürenin beklenmesi gerekmiyor; çünkü süreç sıçramalı, patlamalı ve yoğun devrimcidir. □

EMPERALİST SAVAŞI HALK İKTİDARI ÖNLER

İşçiler, Emekçiler, Kürt Halkı;

Hemen yanı başımızda, kapımızda çok kanlı bir savaş hazırlanıyor. Savaş hazırlıkları gözlerimizin önünde açıkça yapılıyor. Kanlı, kıyııcı bir savaşa hızla sürükleniyoruz. Bizi adım adım bu kanlı savaşa sürükleyenler sermaye sınıfı ve onun hükümetidir. Emperyalistlerin Suriye halkına karşı dinci faşist çeteleri silahlandırarak nasıl bir kanlı süreç yürüttüklerini her gün görüyoruz.

ABD, tıpkı Irak'ta yaptığı gibi, kimyasal silah bahanesiyle Suriye'ye asker göndermeye hazırlandığını dünyaya duyurdu.

ABD'nin Ortadoğu'daki saldırgan köpeği İsrail, aynı bahaneyle Suriye'yi vurmaya hazırlandığını geçtiğimiz günlerde açıkladı.

Bu savaşta öncelikli amaç, Arap ve Ortadoğu halklarının her türlü devrimci başkaldırısını bastırarak dinci-faşist iktidarlar kurmaktır. Türk devleti ve hükümeti, hem Kürt halkının özgürlük savaşını hem de Türkiye emekçi sınıflarının devrimci başkaldırısını önlemek amacıyla Suriye ve başka komşu ülkelerde dinci-faşist iktidarların kurulması için var gücüyle çalışıyor. Çünkü hem emperyalistler hem de Türkiye dahil bölgenin gerici faşist devletleri geleceklerini böyle iktidarların kurulmasına bağlamış durumdadılar.

İşçiler, Emekçiler, Kürt Halkı;

Türkiye, Suriye'de başlayacak ve tüm bölgeye yayılacak bir savaşa şimdiden girmiş durumda. Faşist çeteleri silahlandırması ve Suriye halkının üstüne salması, Suriye devletine karşı kullandığı düşmanca dil, yürüttüğü saldırgan diplomasi; bunların hepsi Türkiye'nin bir savaşa hazırlanmakla kalmadığını ama bu savaşı fiilen başlatmış olduğunu da gösteriyor.

Devlet ve hükümet, kendi geleceklerini, sömürü düzeninin geleceğini az da olsa güvence altına almak, sömürü düzeninin ömrünü uzatmak için halklarımızı böyle bir savaşa sürüklüyor.

Bu, emperyalist bir savaştır. Bu, emperyalistler tarafından hazırlanan, emperyalist amaçlara hizmet eden, ezilen halkların kesin kurtuluş yolunu kapamak için tezgahlanan bir savaştır. Bu bizim savaşımız değildir. Bu bizim savaşımız olamaz.

İşçiler, Emekçiler, Kürt Halkı;

Yüreği, vicdanı insanlıktan, ezilen halklardan, emekçi sınıflardan yana olan herkes bu kanlı savaşın önlenmesinden yanadır. Ama nasıl? İşte asıl mesele bu soruya verilecek yanıtta yatıyor.

Ne Suriye halkı ne de başka bir ülkenin emekçi halkı bizim düşmanımızdır. Bizim düşmanımız, bizi kendilerinin en sıradan, en aşağılık, en kirli çıkarları için savaşa sürükleyen burjuva iktidarlar, hükümetler, devletlerdir.

Bütün tarih, bütün olgular, bütün olaylar bize gösteriyor ki, emperyalist savaşların müsebbibi olan burjuva iktidarlar, burjuva hükümetler ayakta kaldıkları sürece bu savaşları önleminin yolu yoktur.

Bu nedenle, Leninist Parti size bu savaşı önlemek için, burjuva gerici faşist iktidarlara karşı savaşma, bu iktidarları alaşağı etme ve yerine devrimci bir hükümet, devrimci bir iktidar kurma yolunu gösteriyor.

Tarih ve yaşamın kendisi, burjuva iktidarların, hükümetlerin, devletlerin yol açtığı emperyalist, haksız savaşların başka türlü önlenemediğini gösteriyor.

Emperyalist, haksız savaşları sadece devrimci halk iktidarları, ezilen, sömürülen sınıfların iktidarları önler; sadece bu iktidarlar kanımızın burjuva çıkarları için akıtılmasına engel olur.

Öyleyse yapılması gereken bellidir; devrimci halk iktidarı, devrimci hükümet için savaşmak, sermaye sınıfının egemenliğine son vermek üzere ayağa kalkmaktır.

MÜCADELE BİRİĞİ PLATFORMU

BÖLGE DEVRİMİ YOLDA

Batı Kürdistan'daki dramatik gelişmeler, Türk burjuva dünyasında bir panik yaratmaya yetti. Her ne kadar "bir-iki kasaba" diye geçiştirmeye çalışsalar da (ki benzer söylemler gerici "Suriye Ulusal Konseyi" tarafından da dillendiriliyor) açık tehditlerle, "seyirci kalmayız", "müdahale ederiz" bağırış çağırışlarıyla gerçek halet-i ruhiyelerini açığa vurmaktan kendilerini alamıyorlar. Öte yandan söz konusu gelişmeler Kürt ulusal devrimci hareketi saflarında büyük bir coşkuyla karşılanıyor; "buz kırıldı yol açıldı" sözleriyle selamlanıyor.

Onca gerici çıkar hesaplarıyla çevrelenmiş Suriye meselesinde, ilerici bir dinamik, devrimci bir çıkış olarak Güney-batı Kürtlerinin kendi özyönetimlerini hayata geçirme girişimi, son derece önemli. Tepeden tırnağa sünni gericilik üzerinden boğulmak istenen bölge halk hareketlenmeleri açısından, taze bir soluk aynı zamanda. Tüm denklemleri zorlayan, hesapları altüst eden bir devrimci çıkış.

Yaşamın zenginliği çok farklı devrimci geçişleri, devrimleri çıkarıyor karşımıza. 1919 Macar Sovyeti'ni andırırca Batı Kürdistan'da iktidar hızla Kürt halkının devrimci-demokratik örgütlenmelerine geçiyor. Farklı güçlerin çatışmaları arasında bir halk, hem de son derece örgütlü bir halk, sınırlı veriyor ve kendi kendisini yönetmeye koyuluyor. Türk devleti ve sermayesinin şaşkınlık ve korkuyla izlediği bu gelişmeler, hiç kuşku yok, en başta Kürt halkı olmak üzere emekçiler arasında sempati ve coşkuyla karşılanıyor.

1- Gözümüzün önünde olup biten şey, bir devrimdir. Demokratik bir devrim. Üstelik burada, Tunus ve Mısır Devrimlerinin aksine, son derece örgütlü bir halk sözkonusu. Halk meclisleri, öz savunma komiteleri, bir nevi geçici hükümet işlevi gören Yüksek Kürt Meclisi (ki iki ana eksenden oluşuyor ve ağırlık PYD'nin omurga teşkil ettiği eksende)...

Kürdistan Devrimi, doğası gereği tüm bir bölgeyi kökten sarsan bir devrim.

Dört ülke tarafından bölünüp işgal edilen bir ülkenin birleştirilmesi sorunu, yani birleşik Kürdistan sorunu, en başta dört gerici devletin sınırlarının ve haliyle bir dizi devrim sonucu yapılarının değişmesi anlamına geliyor. En hafif deyişle bir bölge devrimi anlamına geliyor.

Kürt halkının örgütlülük ve hazırlık düzeyini gözler önüne seriyor.

Uzun yıllar mücadele içinde olan Kürt halkı, bu zorlu mücadeleler içinde oluşturduğu örgütlerle tıpkı bir düzenli ordu gibi harekete geçmeyi başarabiliyor. Nesnel şartları olgunlaştığında bir devrimin başarı şansı ve çoğu zaman derinliği, devrimin öznesinin hazırlık, örgütlülük ve bilinç düzeyine bağlıdır. Kürt halkı tüm Ortadoğu'da bu alanda en önde yer alıyor. Hal böyle olunca "Arap baharı" artık "Kürt baharına" dönüyor!

2- Kürdistan Devrimi, doğası gereği tüm bir bölgeyi kökten sarsan bir devrim. Dört ülke tarafından bölünüp işgal edilen bir ülkenin birleştirilmesi sorunu, yani birleşik Kürdistan sorunu, en başta dört gerici devletin sınırlarının (ve haliyle bir dizi devrim sonucu yapılarının) değişmesi anlamına geliyor. En hafif deyişle bir bölge devrimi anlamına geliyor.

Bölge gerici bugüne kadar Kürt devriminin ezilmesi/boğulması konusunda anlaşıyordu. Ne ki bölgeyi kasıp kavuran devrimci dalga, tüm hesapları altüst etti. Yeniden konumlanmış Kürt halkına değişik imkanlar yarattı.

3- Kuzey Afrika ve Ortadoğu'da özellikle Tunus Devrimi ile hızlanan halk hareketlerinin önünü almak için gerici-faşist bir "sünni yeşil kuşak" oluşturulmaya girişildi. Suudi Arabistan ve Katar başta olmak üzere Türkiye, Ürdün ve tüm gerici devletler yeni projenin aktif yürütücüleri oldular. Vahabi/Selefi akımlar işin silahlı militanlığını üstlenirken, tüm bölgede aktif olan Müslüman Kardeşler ise siyasal merkez olma işlevine büründü. Bu yapılanma bölge ülkelerinde iktidarı ele geçirerek hem halk devrimlerinin önünü alacak, hem de bölgedeki paylaşım mücadelesinde "Batı emperyalizmi" avantajlı konuma geçecekti. Özellikle Tunus Devriminden beri hızla ön plana çıkan emperyalist strateji budur.

4- Kürt halkının özgürlük hareketinin bastırılması, dört işgalci/ilhakçı devlet için bir uzlaşma noktasıydı. Irak zaten denklemden büyük oranda çıkmıştı. Geri kalan üç işgalci/ilhakçı ülke de (Türkiye, İran, Suriye) geçmiş konsensüslerini hızla bir kenara atarak birbirlerine karşı konumlanmaya başladılar. Küresel kutuplaşma Türkiye ile diğer ikiliyi karşıt konumlara savurdu. Sonuçta bu çelişki ve çatışmadan ustaca yararlanmayı bilen elbette Kürt halkı oldu. Türk devletinin "stratejik derinlik"i hızla bir stratejik bataklığa dönüşüverdi.

5- Burjuva diplomaside gerçek dost yoktur. Geçici yol arkadaşlıkları vardır ki en az düşmanınız kadar dostunuzu da kollamanız gerekir. Ortadoğu ise kelimenin gerçek anlamıyla bir bataklık. Kendinizden bile şüphelenmeniz gereken bir bataklık! Burjuva köşe yazarları sık sık "bizi çirak çıkarırlar" diyerek korkularını dile getiriyor; onca böbürlenmeye rağmen nasıl bir bataklığa yuvarlandıklarını

görüyor ve hükümeti uyarıyorlar.

6- Bir küresel kutuplaşmanın düğüm noktası haline gelen Suriye’de, bu “mayınlı arazi”de, her iki tarafa da mesafeli duran, onlarla çatışmaktan özenle kaçınan, kendi özgürlük programını hayata geçirmeye çalışan güney-batı Kürtleri, şimdilik taktiklerinde büyük bir başarı sağladılar.

Türk burjuva kalemşorların deyimiyle Türk hükümetine gerçek “stratejik derinlik” dersi verdiler!

7- Türk hükümeti, tersten Buridan’ın eşiği konumuna düştü. Masaldaki eşek iki ot yığını arasında seçim yapamadığı için aç kalıp ölüyordu. Türk hükümeti ise “iki tehdit” arasında ne yapacağını bilemez durumda kalarak iki tehditten de sakınmıyor. Batı Kürdistan’daki durum, o bildik deyimle Türk devletinin “kırmızı çizgileri”ni zorluyor. Haliyle “müdahale ederiz, ezeriz” çıkışı yapıyor. Ama bu durum Suriye konusundaki tüm hesaplarını boşa çıkartacak, Esad’ın elini güçlendirecek bir sonuç yaratacağından adım atmıyor. Kaldı ki böyle bir adımın başarı şansı neredeyse hiç yok. Tam bir yenilgi, tam bir fiyasko olması kuvvetle muhtemel.

Öte yandan Batı Kürdistan’daki durumu sineye çekecek olsa, Kürt halkının iyice güçlenen hareketini, yani bizzat Kuzey’deki (Türkiye Kürdistanı’ndaki) hareketi denetim altına alabilmesi mümkün olmayacak. Zaten sürekli sertleşen çatışmalar, sokaklardan geri durmayan halk hareketi, açık meydan okuma, özgürlük istem ve mücadelesi Kuzey Kürdistan’ı neredeyse tümünden yitirme noktasına geldiğini gösteriyor. Özellikle son günlerde, örneğin Şemdinli’de çatışmalar öylesine yoğunlaştı ki, ilçe devletin denetiminden çıkmış (veya çıkmak üzere) gibi görünüyor. Hal böyleyken Güney ve Güney-batı Kürtlerinin en azından federal/özerk bir yapıya kavuşup birleşme yönünde ilerlemesi, Türk devleti için o büyük bölünme tehlikesinin ete kemiğe bürünmesi anlamına gelir.

8- Suriye’deki iç dengelere gelince... İki gündür Halep’te yoğunlaşan çatışmalar, Esad yönetiminin zafere daha yakın olduğunu gösteriyor. Her ne kadar Berlin’de 40 kişiden oluşan bir muhalif grubun iktisat, hukuk, güvenlik vs. üzerine özel eğitimden geçirilerek bir “yönetim değişikliği çalışması yürütüldüğü” Rus basınına sızmış olsa da, emperyalistlerin bu planlarının başarı şansı gün geçtikçe azalıyor gibi görünüyor. Şam’ı çok büyük oranda denetimine alan Esad yönetimi, Halep’te zafer kazanacak olursa, en azından yakın dönem için sünni gericiliğin belini kırmış olacak. Sonrasında sıra Batı Kürdistan’a gelir mi bilinmez. Eğer Esad Halep savaşını kaybederse düşüşü hızlanacak. Belki tıpkı 30’larda olduğu gibi ülke yine üçe bölünecek. Çatışmalar devam edecek. Batı Kürdistan muhtemeldir ki yine hedefte olacak. Ama sonuçta Kürdistan açısından diğer parçalarla, en başta da Güney Kürdistan’la birleşme pratik bir sorun haline gelecektir.

Gelişmeler Kürdistan Devrimini, onunla birlikte bir bölge devrimini tetikliyor. Önümüzdeki dönem bölge çapında büyük devrimci olaylara gebe.□

BARIŞ ANNELERİNE POLİS ENGELİ

İstanbul Barış Anneleri İnsiyatifi tarafından PKK Lideri Abdullah Öcalan’ın üzerinde uygulanan ağırlaştırılmış tecride dikkat çekmek amacıyla 29 Temmuz akşamı Taksim Meydanı’ndan Galatasaray Lisesi’ne düzenlenmek istenen yürüyüşe izin verilmedi.

Taksim Meydanı’nda olağanüstü önlemler alınırken Barış Anneleri, “Öcalan Üzerindeki Tecride Son Verilsin”, “Siyasi Tutuklulara Özgürlük” dövizleri taşıdı ve “Barışın Elçisi İmralı’da”, “İmralı’ya Bin Selam” sloganları attılar.

Yürüyüşe geçmek isteyen annelere polisin herhangi bir uyarı yapmadan ve bir gerekçe göstermeden izin vermemesi ve kalkanlarla yürüyüşe geçen kitleyi itmesi dikkat çekti. Polisin kitleye izin vermemesi ve kalkanlarla dağıtmaya çalışması üzerine kitlenin bir bölümü Tarlabası’na ilerledi.

Taksim Meydanı’nın çevresinde yüzlerce polis barikat oluştururken, müdahale sırasında Döndü Ergin başta olmak üzere baygın geçiren anneler oldu. BDP İstanbul İl Eşbaşkanı Asiye Kolçak’ın polislerle görüşmesinin ardından meydana kalanlarla basın açıklaması yapıldı.□

“ANLAŞILMAYAN DİL”, YOK HÜKMÜNDE MAHKEME!

21 Kasım 2011 tarihinde KCK operasyonu adı altında, İstanbul, Diyarbakır, Van, Hakkari, Iğdır, Ardahan, Kars, İzmir, Bursa, Urfa, Batman, Mersin, Denizli, Muş, Siirt ve Şırnak barolarına bağlı 41 avukat, operasyon düzenlenerek sabah saat 05.00’da evleri basılarak gözaltına alınarak tutuklanmıştı.

16 Temmuz günü avukatların davası Çağlayan Adliye’inde görülmeye başlandı. Avukatların meslektaşları ve BDP’liler adliye girişinde toplanarak basına açıklama yaptılar.

Açıklama yapan Gültan Kışanak KCK operasyonlarını cinayet gibi nitelendirirken konuşmasını şöyle sürdürdü; “*Ade-ta seri katil gibi hayatın bütün alanlarında söz söyleyen herkese cinayet işlendi. En son avukatlara yapılan operasyonda avukatların alınmasıyla aslında savunma özgürlüğü gözaltına alıp tut-sak edilmiştir*” dedi. Kışanak; darbe dönmelerinde, olağanüstü hal dönemlerinde bile savunma özgürlüğüne müdahale edilmediğinin altını çizerek, Abdullah Öcalan üzerindeki 1 yıldır uygulanan tecrit politikalarından vazgeçilmesini ve tüm arkadaşlarının serbest bırakılmalarını istediklerini belirtti. Açıklamadan sonra duruşmanın yapılacağı 12. Ağır ceza mahkemesine salonuna geçildi.

Duruşmaya tutuklu avukatlar, diğer sanıklar getirilirken çok sayıda avukat da meslektaşlarını savunmak üzere mahkeme salonundaydı.

Duruşmaya tutuklu avukatlar, diğer sanıklar getirilirken çok sayıda avukat da meslektaşlarını savunmak üzere mahkeme salonundaydı.

İlk gün iddianamenin okunması ve sanıkların kimlik tespitiyle geçerken, ikinci gün mahkeme heyetiyle yapılan tartışmalarla başladı. İlk tartışma Mahkeme Başkanı’nın ilk gün taleplerin alındığı ve yeni talep kabul edilmeyeceğini söylemesiyle başladı. İkinci bir tartışma ise iddianamede Abdullah Öcalan’a ilişkin “terör örgütü elebaşısı” tabiri kullanılması üzerine yaşandı. Sanık avukatlar, müvekkilleri

Abdullah Öcalan’a “terör örgütü elebaşısı” denilmesinin hukuki bir kavram olmadığını belirterek itiraz etti.

Kürt avukatların yargılandığı davada, savunma avukatları Torba Yasa ile kapatılan bir mahkemenin yetkisinin olmadığını belirterek “Yok olan bir mahkemenin yargılamaya hakkı yoktur” dedi ve tutuklu meslektaşlarının serbest bırakılmasını talep etti.

İstanbul KCK Ana Davası’nda olduğu gibi PKK lideri Abdullah Öcalan’ın avukatlığını yaptıkları için tutuklanan Kürt avukatların davasında da, savunmanın bü-

ni söylediler. Ayrıca Türk avukatlar da anadilinin Türkçe olduğunu belirtip müvekkillerinin yaptığı savunmayı anlamak için tercüman talep ettiler.

Davanın 3. duruşmasından önce savunmaya katılan avukatlar adliye önünde basın açıklaması yaptı. Yurtdışından gelen avukatlar da basın açıklamasına katılarak destek verdi. Bu davanın temellerinden birisinin İmralı’da bulunan Abdullah Öcalan’ın tecritte bulunması olduğunu ve meslektaşlarının buna ilişkin düşüncelerini anadilde savunma istemleri reddedilerek savunma haklarının kısıtlandığı

belirtilirken Sınır Tanımayan Avukatlar Örgütü’nden Judith Linternberg, Paris Barosu avukatlarından Michele Tisseyre tutuklu meslektaşlarını ziyaret etmek için başvuruda bulduklarını ve henüz yanıt verilmediğini aktardılar. Tutuklu meslektaşlarının adil yargılanma hakkının sağlanması talebinde bulduklarını bu mahkemede onursuz bir yargılama yapılmakta olduğunu söyleyen avukatlar, Avrupa’nın en büyük

tün talepleri reddedildi. Duruşma boyunca sanık avukatların sorulara Kürtçe verdikleri cevapların “anlaşılmayan dilde” şeklinde tutanaklara geçmesine itirazları üzerine Mahkeme Başkanı’nın yapılan Kürtçe savunmayı “Kürtçe konuştu ama anlaşılamadı” sözleriyle tutanağa geçirmesi dikkat çekti.

Savunma avukatları iddianamede Kürtçe yapılan telefon konuşmalarının ve Kürtçe kitapların delil olarak kullanıldığının hatırlatarak, onlar delil olarak kullanıldığına göre Kürtçe yapılan savunmaların da delil olarak kullanılması gerektiğini belirterek anadilde savunma yapan müvekkillerinin ne dediklerini mahkeme heyetinin de bilmek zorunda olduğunu bunun için de tercüman getirilmesi gerektiği-

adliye binası olmasıyla övünülmesine atıfta bulunarak duruşma salonunda bulunurken bile insani şartların sağlanmadığına dikkat çekti. Meslektaşlarının halen tutuklu olduğunu ve bunu bir türlü anlayamadıklarını belirten yabancı avukatlar bu davanın Türkiye’nin de imza atmış olduğu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’ne aykırı olduğunu ve davayı sonuna kadar takip edeceklerini söyledi.

Duruşmanın üçüncü gününde tutuklu avukatlardan Yaşar Kaya, Mehmet Nuri Deniz, Mahmut Alınak, Veysel Vesek, Cemo Tüysüz, Aydın Oruç, Hakzan Sadak, Osman Çelik, Hüseyin Çalışçı tahliye oldu. Mahkeme, tahliyesine karar verilen avukatlar için adli kontrol ve yurt dışına çıkış yasağı getirdi.

Mahkeme heyeti, Abdullah Öcalan'ın duruşmada dinlenmesi talebini, tüm sanıkların savunmalarının ardından değerlendireceğini bildirirken, sanık avukatlar hakkında daha önce Abdullah Öcalan ile yaptıkları görüşmeler nedeniyle açılan bütün dosyaları, bu dava ile birleştirilmesi yönünde karar verdi.

Mahkeme heyeti, ayrıca duruşmaların bundan sonra Silivri Cezaevi Kampüsü'nde yapılmasına karar verdi ve duruşmayı 6 Kasım'a erteledi.

Yapılan duruşmanın ardından Çağlayan Adliyesi önünde basın açıklaması yapıldı. "İmralı Tecritine Son, Savunmaya Özgürlük" pankartının açıldığı eyleme BDP üyeleri ve Barış Anneleri de gelerek destek verdi. Avukat Ercan Kanar davanın siyasi iktidarın direktifleri yönünde açılmış bir darbe davası olduğunu ve tüm müvekkillerinin serbest bırakılması gerekirken sadece 9 meslektaşlarının özgürlüğe kavuşabildiğini söyledi.

Kanar 3 günlük yargılama boyunca iddianamede bulunan bütün tezleri çökerttiklerine dikkat çekerken 9 müvekkillerinin adli kontrol yöntemi ile serbest bırakılmasına tepki gösterdi bunun sadece avukatlar için değil, tüm yargı camiası için utanç verici olduğunu söyledi. Bunun hukuk tarihinde kara bir leke olarak geçtiğini belirten Kanar, "bu mahkemelerden adalet ve hakaniyet, hukuk adına açılım beklemenin bir hata olduğunun bir kez daha görüldüğünü söyleyerek "Bizler hukuk için mücadele etmekten vazgeçmeyeceğiz" dedi.

Çağdaş Hukuk Derneği Avukatları adına Selçuk Kozağaçlı konuştu. Bu mahkemenin hukuki ve siyasi temeli olmadığını hatırlatarak teşkilat kanunu olmadığını ve anayasal dayanağı bulunmadığını ve tutuklu olsun tutuksuz olsun meslektaşlarını asla yalnız bırakmayacaklarını söyledi.

Avukat Hüseyin Boğatekin ise bu davayla müvekkilleri PKK lideri Abdullah Öcalan'ın savunmasız bırakılmak istendiğine vurgu yaptı ve bu davanın müvekkillerine uygulanan ağır tecrit ile ilişkili olduğunu, müvekkillerinin de duruşmaya getirilip dinlenmesi talebini mahkeme heyetinin sürüncemeye bıraktığını belirtti.

Duruşmayı takip eden Paris Barosu'ndan Avukat Richard Sedillot ise avukatlarının müvekkilleri ile özdeşleştirilmesinin kabul edilemez olduğunu, davanın yürütülmesine ilişkin hukuksuzluklar ve uzun tutukluluk süresinin kendilerini endişelendirmekte olduğunu belirterek, "Meslektaşlarımızın adil bir şekilde yargılanmasını istiyoruz" dedi. □

BAKIRKÖY'DE TECRİT PROTESTOSU

27 Temmuzgünü Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi'nde PKK davası tutsakları Abdullah Öcalan'ın bir yıldır hiç kimseyle görüştürülmemesini protesto etmek amacıyla çeşitli eylemler yapıyorlar.

Bakırköy zindanında bugün sabah itibariyle görüşe çıkmama, açlık grevi, sayım yavaşlatma, kapı dövme gibi çeşitli eylemler yapılıyor.

PKK davası tutsaklarının Öcalan'a yönelik tecrit ve baskıları protesto ettikleri eyleme Leninist kadın tutsaklar da destek verdi.

Sabah saatlerinden itibaren tutsakların protesto eylemlerine başlamaları üzerine aileler görüş yapılması konusunda sıkıntılar yaşadıklarını belirtirken cezaevi önünde de olağanüstü güvenlik önlemlerinin alındığı görüldü.

Çok sayıda Hızır Acil Ambulanları, sağlık görevlisi, iki panzer, ondan fazla çevik kuvvet otobüsü, çevik kuvvet polisi, özel güvenlik birimleri cezaevi önünde beklemeye başladı. Cezaevi ve çevresindeki asker sayısının arttığı kule ve nöbet yerindeki asker sayısının da artırıldığı görüldü.

Bu arada görüş için tutsak yakınları ve TUAD (Tutuklu Aileleri Derneği) Bakırköy Cezaevi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Tutuklu yakınları adına TUAD Başkanı Mahmut Taştan, İmralı'da tutuklu bulunan Abdullah Öcalan'ın bir yıldır tecrit altında tutulduğunu ve sağlığından endişe ettiklerini söyledi. Tüm cezaevlerinde yaşanan tecrit ve baskılara değinen Taştan, cezaevlerindeki siyasi tutsakların sağlık durumlarından endişe ettiklerini belirtti.

Sabah saatlerinden itibaren görüşle ilgili sorunlar yaşadıklarını ve içeride de olağanüstü bir hareketlilik olduğunu belirten tutsak yakınları ve TUAD'lı aileler yetkililerden bir açıklama yapılmasını istediler. Yaşanan gerginlik üzerine aileler oturma eylemine başladı. Daha sonra TUAD Başkanı Mahmut Taştan bilgi almak üzere cezaevine girdi.

Taştan, PKK davası tutsaklarının sabah saatlerinden itibaren Öcalan'a uygulanan tecrit nedeniyle sayım yavaşlatma, kapı dövme, açlık grevi yapma ve görüşe çıkmama şeklinde protesto eylemi gerçekleştirdiklerini ve bu nedenle görüş konusunda sıkıntılar yaşandığını, Üsteğmen'in tutsakların protesto eylemi başlamaları üzerine de güvenlik önlemi alındığı belirttiğini aktardı.

Tutsak yakınları tutuklu yakınlarıyla görüşmek ve sağlıkları konusunda bilgi almak istediklerini belirttiler. Tutsakların görüş yapmadıklarının belirtilmesi üzerine avukatların gelerek tutsaklarla görüşmesine izin verildi.

Tutsak yakınları Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi önünde avukatların gelmesini tutsaklarla görüşmesini uzun süre bekledikten sonra, avukatlardan Sinan Zincirli basına yaptığı açıklamada, içerideki tutsakların sağlık durumlarının iyi olduğunu, Abdullah Öcalan üzerinde bir yıldır uygulanan tecridi protesto etmek için bir günlük açlık grevine girdiklerini belirtti. Av. Zincirli, "siyasi tutsaklar PKK lideri Abdullah Öcalan'ın üzerinde uygulanan tecride derhal son verilmesini ve görüşme yasağının kaldırılmasını istiyorlar" dedi. Zincirli, cezaevlerinde ciddi sorunlar yaşadığının altını çizerek, "tecrit uygulamaları devam ederse siyasi tutsaklar açlık grevine devam edecekler" dedi.

Avukatların açıklamasından sonra cezaevi önünde bekleyen tutsak yakınları oturma eylemini saat 18.00'e kadar sürdürdüler. □

“BEDAŞ’A BİR TEK SAYAÇ OKUTMAYIZ!”

BEDAŞ Genel Müdürlüğü önünde işlerine geri dönmek ve taşeron, güvencesiz çalışma karşı mücadele veren Enerji-Sen üyesi işçiler eylemlerinin 68. gününde her Cuma günü olduğu gibi yaptıkları yürüyüşle kararlılıklarını bir kez daha dile getirdiler.

27 Temmuz günü Galatasaray Lisesi önünde toplanan Enerji-Sen işçileri pankartları ve bayrakları ve sloganlarıyla İstiklal Caddesinden BEDAŞ Genel Merkezi’ne doğru yürüdüler. Yürüyüş boyunca taşeron ve güvencesiz çalışmaya, işten atmalara karşı ajitasyon konuşmaları yaptılar.

Sendikalı olmanın yasal hakları olduğunu ve taşeron çalışmaya, işten atmalara karşı mücadele verdiklerini ve bunun için 21 Mayıs’ta İş Kanunu’nun verdiği hakka dayanarak iş bıraktıklarını ve 29 Mayıs’ta da BEDAŞ tarafından işten çıkarıldıklarını belirten Enerji-Sen’li işçiler “İlk günkü gibi kararlı, coşkulu ve inatçıyız.. Bu mücadeleyi biz kazanacağız. İşimizi geri alacağız!” dediler.

BEDAŞ yetkilileri ve bazı devlet yetkililerinin iş bırakan, sendikalı olan BEDAŞ işçileri için “yasadışı örgüt üyesi” söylemlerinde bulunulduğunu belirten işçiler, “Sendikalı olmak yasa dışıysa, Enerji-Sen yasa dışıysa, işçilerin yasal hakları, insanca çalışma ve insanca yaşam için birlikte hareket etmeleri yasa dışıysa evet! İşte örgüt burada, örgütlü işçi burada! Evet, biz örgüt üyesiyiz” diyerek sendikal örgütlenmeyi karalama çabalarını ti-ye aldılar.

Taksim Meydanı’ndan Şişli’ye giden yol üzerinde zaman zaman trafiği keserek sloganlarını haykırdılar. Bir ara yolda durarak ve kısmen trafiği de keserek grevde olan havayolu işçilerini “Havayolu işçisinin direnişi direnişimizdir” sloganlarıyla selamladılar.

BEDAŞ Genel Müdürlüğü önüne geldiğinde Enerji-Sen Genel Başkanı Kamil Kartal, enerji işçilerinin 148 gündür Adana’da ve 68 gündür İstanbul’da zorlu ve kararlı bir mücadele yürüttüklerini belirtti. “Sermaye ve onun iktidarı olan AKP, sermayenin bürokratları, taşeron şirketler zannediyorlar ki, biz burada güvenlik önlemlerimizi alırsak, işçileri işten atıp 80 gün 90 gün burada bekletir oyalarsak, zamanla güçleri kırılır, biz bunları açıklkla terbiye ederiz. Bunlar fazla dayanamayıp bırakıp gider sanıyorsa yanılıyorlar. Bizler Enerji-Sen işçileriyiz, bizi güvenlik önlemleriyle, oyalama yöntemleriyle mücadelemizden vazgeçiremeyecekler. Enerji-Sen işsiz kalan, haklarını alamayan tek bir enerji işçisi dahi olsa onun için mücadele etmeye devam edecektir” dedi. Gerekiirse BEDAŞ’ı mahallelerde sayaç okuma, açma-kapama işlemlerini yapamaz hale getirebileceklerini ifade ederek “BEDAŞ’a mahallerde bir tek sayaç okutmayacağız,

bir tek açma kapama işlemi yaptırmayacağız” dedi.

Konuşmanın ardından işçiler “Köprüyü Kestik, BEDAŞ’a da Gireriz”, “Kavgayı Bitmedi Daha Yeni Başlıyor”, “Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır” sloganları attılar.

Ardından BEDAŞ işçisi Arif İnan basın açıklamasını okudu. Açıklamada “Bizler enerji işçileri olarak emeğimizin sömürülmesine, hakkımızın yenmesine artık sessiz kalmayacağımızı, haklarımız için sonuna kadar mücadele edeceğimizi başta BEDAŞ yetkilileri olmak üzere herkesin bilmesini istiyoruz. İşverenler artık karşılarında, dağılık, haktan hukuktan habersiz işçiler değil, birbiriyle dayanışma içinde, örgütlü enerji işçilerinin olduğunu bilmeliler. Sendikalı işçiler olarak tüm baki ve tehditlere karşı işimize, ekmeğimize sahip çıkacağımızı, çocuklarımızın geleceğini işçi simsarlarının ellerine bırakmayacağımızı bir kez daha ilan ediyoruz” dedi.

Kendilerine karşı her türlü engelin kullanıldığını ama örgütlü ve kararlı bir mücadele verdiklerini belirten İnan, sözlerini “buraya güvenlik güçlerini yığıyorlar, bizlerin bir kıpırtısında güvenlik görevlileri, polis hareketleniyor, bir su içmek için elimizi uzatsak, polisler ellerini coplarına atıyorlar. Çünkü biz onlardan değil onlar bizden korkuyorlar. Ama korkmaya devam etsinler çünkü bizler enerji işçileriyiz, gücümüzü haklı mücadelemizden, örgütlülüğümüzden ve kararlılığımızdan alıyoruz. Bizler BEDAŞ’a gireceğiz, işimizi geri alana kadar bu mücadeleyi sürdüreceğiz” diyerek tamamladı.

Eylem sloganlarla sona erdirilirken BEDAŞ işçileriyle birlikte yürüyen emek dostları birlikte türküler söylemeye halaylar çekmeye davet edildi. □

BEDAŞ İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMA KONSERİ

BEDAŞ işçileri 20 Temmuz günü Gazi Mahallesi'nde Mimar Sinan Kent Ormanı Amfi Tiyatro Sahnesi'nde "Taşeronluk Sistemini Durduracağız" şiarıyla dayanışma konseri düzenlediler. İki aydır eylemde olan işçiler, "Dayanışma Konseri" ile moral ve motivasyonlarını yükselttiler. Konserde Apolas

Lermi, Kardeş Türküler, Pınar Aydınlar ve İlkay Akkaya sahne alarak işçilere destek verirken, bir çok devrimci kurum ve Gazi halkı da işçileri yalnız bırakmadı.

Bin beş yüz kişilik amfi alanı dolup taşıdı. Sahneden devrimci kurumların dayanışma mesajları okunurken Mücadele Birliği Platformunun gönderdiği mesajda emperyalist kapitalist sistem kriz ve savaş içindeyken işçilere savaş ve sefaletten başka bir şey getirmediği, işçilerin ancak birlikte mücadelesi ile kapitalizmi alt edebilecekleri ifade edildi. "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği, Savaşan BEDAŞ İşçileri Yalnız Değildir" denildi.

Enerji Sen Başkanı Kamil Kartal gecede ilk sözü alarak, iktidarın işçiler üzerinde kurduğu baskılara işaret ederek, kazanılmış haklara dokundurtmayacaklarını belirtti. Kartal; ülkeyi açık cezaevi haline getiren bu sistemin sendikacılardan, gazetecilere kadar tüm muhalif kesimleri tutukladığını söyledi. İşçilerin yaptığı direnişin çok önemli olduğunu belirten Kartal, işçilere destek veren, devrimcilere, yurtseverlere, demokratlara, halka teşekkür ederek konuşmasını bittirdi.

Sahne alan Apolas Lermi Karadeniz şarkılarıyla konseriyle farklı bir hava kattı. Kardeş Türküler'in Anadolu ezgileriyle devam eden konserde sırasıyla Pınar Aydınlar ve İlkay Akkaya sahne aldı. Bir Hey Tekstil İşçisi kısa bir konuşma yaparak, HEY Tekstil fabrikasının sahibi Aynur Bektaş'ın işçileri nasıl işten çıkarıldıklarını, devletin "teşvik primleriyle" trilyonlarca parayı nasıl harcadığını anlatı ve Hey Tekstil ürünlerini boykot etmeye çağırırdı.

Sanatçılar da BEDAŞ işçilerinin bu eylemleri ile dayanışmalarını dile getirdiler sahnede. Konser İlkay Akkaya'nın parçalarıyla sona erdi. □

DHL'DE SENDİKAL MÜCADELE

Uluslararası kargo şirketi olan DHL İstanbul Kıracaoğlu bölgesinde depolarda çalışan işçileri işten attı. TÜMTİS sendikası merkez yönetim kurulu üyesi Muharrem Yıldırım'la bu işten çıkarmalar, işçilerin neden mücadele ettikleri üzerine yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

Mücadele Birliği: İşçiler neden DHL'den işten çıkarıldı?

Muharrem Yıldırım: Biz DHL'de yaklaşık 6 aydır örgütlenme çalışması yürütüyorduk. İşverenler bu çalışmayı duyduktan sonra her özel iş yerinde olduğu gibi o hakka saygı gösterme yerine sendikaya üye olanları birer birer dışarıya koymaya başladı. Daha önceden Gebze depolarından işten atılan arkadaşlarımız vardı ama bunlar en son 15 haziranda 4 arkadaşımızı sendikal nedenden olduğu barizken, "fazla mesaiye kalmıyor" gerekçesiyle işten attılar. Üstelik çıkarılan arkadaşların o ay 15 de olmasına rağmen her birinin 15 50 saat arasında fazla çalışma mesaisi vardı. Ve buna rağmen fazla mesaiye kalmıyorlar diye ve üstelik mesai gönüllü yapılmasına rağmen arkadaşlarımız işten çıkarılınca bizde direnişe başladık.

Mücadele Birliği: Kaç işçi işten çıkartıldı?

Muharrem Yıldırım: Toplam işten çıkarılan işçi sayısı bugün itibarıyla 20 arkadaşımız ve 10 tane arkadaşımızla 15 hazirandan bugüne 41 gündür arkadaşlarımızla birlikte direniş sürdürüyoruz.

Tabi bunu çeşitli şekillerde kamuoyuyla paylaştık. Yine bir grup işçi arkadaşımızın içinde yılın ödülü verilen yani performansından kaynaklı yılın ödülü verilmiş arkadaşımızı performans düşük gerekçesiyle işten çıkardılar. İster performansı düşük olsun isterse fazla mesaiye kalmıyorlar gibi yalanlara sarılmış olsunlar bunun nedeni açık ve herkes tarafından biliniyor ki bu arkadaşlarımız sendikal nedenlerle işten çıkarılmışlardır. Hepsini sendikaya üye olduktan sonra işten çıkarılmışlardır. Tabi işçilerinde takım lideri olanlar var. Performansı mesleki becerileri, yaptığı işleri, işverenin işlerini kolaylaştırdığını düşündüğü arkadaşları takım lideri yapmışlar o arkadaşlarımız dahi aramızda, bugün işten atılmışlardır. Çünkü takım liderlerini işten çıkararak diğer işçilere göz dağı vermek istiyor. Yani akıbetiniz böyle olur; ya sendikadan vazgeçersiniz, ya da hepinizi kapıya koyarım demek istiyor.

Mücadele Birliği: Amacınızı ve mücadelenin nasıl ilerlediğini anlatır mısınız?

Muharrem Yıldırım: DHL 467 bin işçi çalıştırıyor dünyada ve pek çok Avrupa ülkesinde sendikalı işçiyle çalışıyorlar. Bu bizim ülkemizde de işverenin bir an önce atığı işçileri yeniden iş başı yaptırması, sendikal haklara saygı göstermesi, anayasal bir hakkı kullanan insanlara suçlu muamelesi yapmaktan vazgeçmesini istiyoruz. O depolar onların toplama kampı, onların zaptiye yerleri değil! Ne baskı yaparlarsa hangi şantajı ve yalanı uygularlarsa uygulamalar biz asla bu mücadeleden vazgeçmeyeceğiz ve başaraya kadar da mücadele edeceğiz. Eylemimizin amacı ilk önce atılan arkadaşlarımızın iş başı yapması, işverenin baskıya son vermesi, sendikadan istifa baskısına son vermesi ve sendika hakkına saygı duyması. Bunun için mücadele ediyoruz ve başarana kadar da mücadele edeceğiz. □

KÜRT ULUSUNUN KENDİ K GEÇİCİ DEVR

Kürdistan'da ileri aşamaya gelen devrim sürecinin Kürdistan'la sınırlı kalacağını, Türkiye'yi ve bütün tekelci kapitalist düzeni sarsmayacağını kimse söyleyemez. Aksine bu devrim sürecinin tekelci kapitalist egemenliğin sonu olacağını, düzenin temellerinden yıkılacağını görmek gerekiyor. Devrimci dönemlerde gelişmeler devrimci tarzda değil, devrimci tarzda, sıçramalar halinde gerçekleşir. Bu nedenle, önümüzdeki süreçte çok hızlı, sıçramalar halinde gerçekleşecek gelişmelere hazırlık yapılmalıdır.

“Dimyat’a pirince giderken eldeki bulgurdan olmak” diye buna denir işte. Ya da, Türkiye’nin içine düştüğü durumu bundan daha iyi anlatacak söz herhalde bulunmaz.

Ortadoğu’da tüm komşularıyla neredeyse savaş durumuna gelen Türk devleti ve hükümeti, en son Suriye’yi hedef tahtasına oturturken ne umuyordu, ne buldu? Türk devleti ve hükümeti, emperyalistlerin de olur ve desteği ile Arap halklarının devrimci başkaldırısına, Arap Halk Devrimlerine karşı önlem olarak tüm Ortadoğu’da, özellikle de “Müslüman Kardeşler” denen çete sürüsüne dayanarak gerici/faşist iktidarlar kurma işine girişti. Amaç belliydi: Gittikçe yükselen Arap Halk devrimlerine karşı dinci ideolojiye dayalı gerici/faşist iktidarlara baraj oluşturmak ve söz konusu çeteler eliyle Ortadoğu’da belli bir ağırlık elde etmektir.

Ama soyunduğu iş boyunu çok aşıyordu. Her burjuva gibi Türk burjuvazisi de dar kafalılıkla sakatlanmıştı. Bir adım sonrasını görece, hesaplayacak ne yeteneği ne de hali vardı. Bu haliyle Ortadoğu’ya yön vermeye, bu bölgeyi şekillendirmeye, dolayısıyla ağırlık ve söz sahibi olmaya kalkıştı.

Devlet ve hükümet, elindeki basın, medya, propaganda olanaklarıyla emekçi sınıfları ve Kürt halkını yalanlarına inandırırrsa başarı elde edeceğini hesapladı. Oysa “gerçekler balçıkla sıvanmaz” sözü, bu coğrafyada en çok kullanılan sözlerin başında gelirdi. Gerçekler inatçıdır, kimse onları sonsuza kadar gizleme güç ve yeteneğinde değil. Yalana dayalı propagandayla ne tarihe yön vermek ne de gerçeklerden kaçınmak mümkün.

Kürdistan’da Devrim Süreci

Dar kafalı Türk burjuvazisi ve devleti, at koşturmaya kalkıştığı Ortadoğu’da rekor sayılabilecek kısa süre içinde “komşularla sıfır sorun”dan “herkesle savaş hali” durumuna geldi. Suriye, İran, Irak, Ermenistan biliniyor. Şimdi bunlara Rusya’yı da ekleyebiliriz.

Neden böyle oldu; bu Türk devletinin bir tercihi miydi? Elbette değil. Ama olaylar, süreç, emperyalist güçlerle ilişki/bağımlılık durumu, Ortadoğu’daki ilişkiler, bunların hepsi Türkiye’yi başta hiç hesaplamadığı bir noktaya, tüm komşularla savaş hali noktasına adeta sürükledi. Türkiye artık olaylar tarafından sürüklenen bir devlettir.

Türk devleti ve emperyalistler Arap Halklarının devrimci başkaldırılarına önlem olarak gerici/faşist iktidarlar kurma işine girişirlerken karşılıklarına Kürt Halkının devrimci başkaldırısı çıktı. Batı Kürdistan’da Kürt halkı birden kendini özgürlüğün eşliğinde buldu. Kürt halkı, Batı Kürdistan’ın beş yerleşim biriminde yönetimi eline aldı ve kendi kendini yönetmeye başladı.

Artık Türkiye’nin güneyinde kendi kendini yöneten bir Kürt halkı var. Batı Kürdistan halkı, kendi yönetimini, kendi savunma güçlerini oluşturarak, bir devrim girişmiştir. Bu devrimin Kuzey Kürdistan halkına büyük bir moral vereceğinden, mücadele azmini, özgürlük tutkusunu pekiştireceğinden şüphe duyulamaz. Nitekim karşılıklı etkileşim şimdiden başlamıştır.

Türk sermaye sınıfı ve hükümeti, Ortadoğu’da, Suriye’de hiç beklemediği, hesap etmediği ve asla arzu etmeyeceği bir durumla karşı karşıya gelmiştir. Çünkü Batı Kürdistan devrimi “kendi” Kürt halkının özgürlük savaşına büyük

KADERİNİ TAYİN HAKKI VE İM HÜKÜMETİ

bir ivme katmaya başladı bile. UKH'nin temsilcileri Kuzey Kürdistan'da "Özerk Demokratik Kürdistan"dan daha açık ve kesin ifadelerle söz etmeye, istem ve özlemlerini daha bir kararlılıkla ortaya koymaya başladılar.

Bütün bunların anlamı açık: Ortadoğu ve onun bir parçası olarak Kürdistan'da tarihsel gelişmeler belli bir aşama için girmiştir. Bu aşamanın temel özelliği, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını elde etmenin eşliğinde olmasıdır. Kürt halkı artık bu şamadan daha geri noktalara düşemez.

Peki, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını elde etmesi ne anlama gelir? Bu istemin elde edilmesi devrimci demokrasi sorunudur ve bir devrim meselesidir. Burada sorun Kürt halkının bir devrim isteyip istemediği sorunu değildir. Sorun, Kürt halkının özgürlük hakkının elde edilmesinin bir dizi devrimlere yol açacağıdır; ya da başka bir ifadeyle bu hakkın bir dizi devrim gerçekleşmeden elde edilemeyeceği gerçeğidir.

Ve bu süreç başlamıştır. Batı Kürdistan'da Kürt halkı kendi devrimini başlatmış durumda ve bu devrim Kuzey Kürdistan devrimini doğrudan etkiliyor, ona ivme kazandırıyor, güç ve moral veriyor. PKK "kurtarılmış bölge" anlamına gelecek şekilde Şemdinli'nin savaş sahası olduğunu ve devletin orada hâkimiyetini yitirdiğini açıkladı. Türk hükümeti ise gerçekleri toplumdan saklayarak duruma hâkim olmaya çalışıyor; ama nafiyle, bir devrim yalanlarla ne yok edilebilir ne de durdurulabilir.

Geçici Devrim Hükümeti'nin Önemi

Kuzey Kürdistan'da Kürt halkı "idari ve sosyal statü" talebini öne sürdü ve bunu elde etmek için sonuna kadar mü-

cadele edeceğini; bir daha eski konuma gelmeyi kabul etmeyeceğini ilan etti. Türk devleti ve hükümeti, bu adımı tehdit yağdırarak ve askeri operasyonlarını yoğunlaştırarak karşıladı. PKK, Türk hükümetinin bu politikasına devrimci savaşı tırmandırarak yanıt verdi ve Şemdinli'nin savaş sahası olduğunu; yani bir anlamda "kurtarılmış bölge" olduğunu açıkladı.

Gelişmenin bu aşamasından sonra Kürt halkı geriye düşmek ve bir daha eski konuma gelmek istemiyorsa ileriye gitmek, ileri doğru adım atmak zorundadır. Kürt halkının şu an bulunduğu durumun bir adım ötesi özgürlük hakkıdır. Yani uğruna bunca yıldır savaşılan ve büyük bedeller ödenen bu hakkın elde edilmesine bir adım kalmıştır.

Nedir bu adım? Bu adım, UKH'nin Geçici Devrim Hükümeti meselesini ele alması ve böyle bir hükümeti ilan etmeye hazır olduğunu Kürt halkına açıklamasıdır. Bu adım birkaç nedenden ötürü zorunlu ve yaşamsal önemdedir. Çünkü birincisi, böyle bir adım Türk devletine vurulacak en şiddetli moral darbe olacaktır. İkincisi, Kürt halkına aynı derecede moral güç ve mücadele kararlılığı, ileri gitme cesareti verecektir. Üçüncüsü, Kürt halkı, kendini yönetecek bir otoritenin varlığını somut biçimde görmüş olacaktır. Dördüncüsü, Geçici Devrim Hükümeti programıyla yaşamsal sorunlarının nasıl çözüleceğini öğrenmiş olacaktır. Beşincisi ve belki de en önemlisi, zafere olan inancı sarsılmaz derecede pekişecek, kararsız unsurlar kazananın yanında yer almak üzere harekete katılacaklardır.

Kürdistan'da ileri aşamaya gelen devrim sürecinin Kürdistan'la sınırlı kalacağını, Türkiye'yi ve bütün tekelci ka-

pitalist düzeni sarsmayacağını kimse söyleyemez. Aksine bu devrim sürecinin tekelci kapitalist egemenliğin sonu olacağını, düzenin temellerinden yıkılacağını görmek gerekiyor. Devrimci dönemlerde gelişmeler evrimci tarzda değil, devrimci tarzda, sıçramalar halinde gerçekleşir. Bu nedenle, önümüzdeki süreçte çok hızlı, sıçramalar halinde gerçekleşecek gelişmelere hazırlık yapılmalıdır.

Kürdistan'da sonucu tayin edecek halk ayaklanmalarının ayak sesleri artık daha iyi duyuluyor. Orada başlayacak halk ayaklanmalarının kısa sürede Türkiye'ye yayılacağından kuşku yok. Bu nedenle Geçici Devrim Hükümeti sorunu Türkiye devrimci ve komünist güçleri tarafından da acil biçimde ele alınmalıdır. Devrimin bu güçleri, devrimin bu en temel sorununu ele alarak iktidarı ele geçirmeye hazır olduklarını; iktidarı ele geçirdiklerinde kuracakları devrimci iktidarın hangi önlemleri alacağını, sömürücüleri nasıl ezeceğini, zafere nasıl koruyacağını emekçi sınıflara büyük bir açıklıkla anlatmalıdır.

Tarih büyük bir hızla akmaya başladı. Tarih devrime doğru, emekçi sınıfların ve ezilen halkların kurtuluşuna doğru akıyor. Suriye örneği, emperyalist güçlerin attıkları her adımın kendi istençleri dışında bu akışı hızlandırdığını bir kez daha gösterdi. Kürt ulusu, özgürlüğün eşliğinde. Tekelci kapitalist düzen, kendini çok güçlü sandığı bir sırada her tarafından sarsılmaya ve sallanmaya başladı.

Sadece tarihin akışına ayak uydurabilenler zafere ulaşacaklar. □

“İBADETHANEMİZ CEMEVIDİR”

Devletin cemevlerinin ibadethane olmadığı yönündeki kararına aleviler tepki gösterdi. “Yüzyıllardır cem'imizi diyanet ve muadillerinin iznine ihtiyaç olmadan 'bir'liyoruz” diyerek yanıt verdi. Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı üyeleri tarafından Yargıtay kararı protesto edilerek Galatasaray Meydanı'nda cem yapıldı.

Çankaya Cemevi Yaptırma Derneği hakkındaki kapatma kararını reddeden yerel mahkeme kararını oy çokluğuyla bozan Yargıtay 7. Hukuk Dairesi'nin “cemevlerinin ibadethane olmadığına, ilgili yasa ve düzenlemelere göre cami ve mescit dışındaki yerlerin ibadethane kabul edilemeyeceği” yönündeki kararı Aleviler tarafından protesto edildi. Yargıtayın kararı üzerine Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı tarafından 28 Temmuz saat 16.00'da Galatasaray Meydanı'nda ilk tepki verildi.

Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Okmeydanı Şubesi Başkanı Zeynel Şahin tarafından yapılan açıklamada, Yargıtay'ın bu kararının bütün cemevlerinin kapatılmasına kadar vardırılabileceğine işaret edilerek, Alevilerin buna asla müsaade etmeyecekleri, buna kimsenin cesaret edemeyeceği vurgulandı. Şahin, Yargıtay'ın vermiş olduğu bu kararın sıradan bir mahkeme kararı olarak değerlendirilemeyeceğini, hükümet ve diyanetin, meclis başkanının paralel açıklamalarının bu kararın birlikte değerlendirildiğinde, Alevilere karşı nasıl bütünsel bir yaklaşım ve fikri ifade ettiğinin açıkça görülmekte olduğunu belirtti.

Şahin, “Verilen bu kararın ve hükümet yaklaşımlarının ne evrensel demokraside yeri vardır, ne de insan haklarına yakışır tarafı. Demokrasiyi yeniden tarif etmiyoruz. Bizim anladığımız demokrasi değerleri ‘inançlara şekil verme’ veya ‘doğru inanç şeklini tanımlama’yı değil, bireylerin kendilerini ve inançlarını nasıl tanımlıyorlarsa onları öyle kabul etmeyi gerektirir... Zorunlu din derslerinden kurtulmak isterken ‘Timur'un filleri’ ortaya çıkıyor, Alevi çocuklarına Suni öğretmenler tarafından Alevilik anlatılıyor. ‘Cemevi ibadethanemizdir’ diyen Alevilerin sesini duymamak için kulaklar tıkıyor” dedi.

“Biz Aleviler, yüzyıllardır cem'imizi diyanet ve muadillerinin iznine ihtiyaç olmadan 'bir'liyoruz. İbadethanemiz cemevidir.

Ve sonsuza kadar da چراغ'ımızı yakmaya, cem'imizi 'bir'lemeye, nefeslerimizi okumaya, semahımızı dönmeye devam edeceğiz” diyerek ibadetleri konusunda yargının, Başbakan'ın, Diyanet veya herhangi bir devlet kurumunun karar veremeyeceğini ifade etti ve “Biz Aleviler işte bu meydandan bir kez daha yüksek sesle söylüyoruz: Ey kulakları olup duymayanlar! Ey gözleri olup görmeyenler! Ey dilleri olup söylemeyenler! Aleviler vardır ve Alevilik haktır! Biz bu yasaları ve yasalara göre verilmiş kararları tanımıyoruz. Bizim ibadethanemiz Cemevidir. Biz öyle diyorsak öyledir” diyerek sözlerini tamamladı.

Ardından Alevi dedesi Sefa Öztürk söz alarak en temel olan inançlarını yerine getirme haklarının gaspedilmesine Aleviler olarak sessiz kalmayacaklarını belirtti. Aleviler olarak her zaman cemevlerinde ibadetlerini yerine getirdiklerini ve cemevlerinde cemlerini ‘bir’leyeceklerini dile getiren Sefa Öztürk burada hemen bir dar cem gerçek-

leşirmeye davet etti.

Geleneksel kıyafetler giyen kadınlar ve erkekler bağlama eşliğinde semah döndüler. Öztürk Alevi inancına saygılı ve duyarlı olan dostlarına, haksızlıklara, zulme karşı duran, insanlık ve iyilik için mücadele edenlere teşekkür etti zalimin zulmüne karşı birlik olma çağrısıyla sözlerini tamamladı.

29 Temmuz'da ise Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri, çeşitli Alevi örgütleri, devrimci kurumlar Taksim'deydi. Yargıtay kararını protesto eden göstericiler diğer Alevi örgütleri ile birlikte büyük eylemlere hazırlanacaklarını söylediler.

“Cemevleri Alevi İbadethanesidir” yazılı dövizler taşıyan eylemciler, Taksim meydanında “Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta”, “Alevi Kültürü Engellenemez” şeklinde sloganları attılar. Eyleme bir çok alevi derneği ve aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da bulunduğu devrimci örgütler destek verdi.

Pirsultan Abdal Kültür Dernekleri yönetim kurulu üyesi Atilla Özdemir burada yaptığı basın açıklamasında Yargıtay'ın vermiş olduğu kararın diyanet fetvalarıyla uyumlu bir karar olduğunu söyledi. Söz konusu karar için “%99'unun Müslüman olduğunun iddia edildiği ülkemizde 20 milyon Alevi'ye ibadethane olarak camilerin dayatılmasıdır” nitelemesini kullanan Özdemir, “Yargıtayın bu kararıyla bir kez daha tescillenmiştir ki hukuk ülkemizde adalet dağıtan bir kurum değil Nakşi- Feto koalisyonunun çıkarlarına göre karar veren bir kurum haline çalışmaktadır ve bağımsız değildir. Ülkedeki yaklaşık 500 Cemevimiz yargıtay kararına rağmen meşrudur ve Alevilerin ibadethanesidir. Biz bu ibadetimizde Cem bağlarız ve 12 hizmet yürütürüz. Bunun yapıldığı yerin adı Cem evidir” dedi.

Açıklamadan sonra Galatasaray lisesine kadar yürüyüş yapan Aleviler, “Cemevleri Alevilerin İnanç Merkezleridir” pankartını taşıdılar. Yürüyüş esnasında “Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta”, “Alevi Kültürü Engellenemez”, “Eşit Yurttaşlık Hakkı İstiyoruz”, “Sivas'ı Yakanlar AKP'yi Kuranlar” sloganları attılar. Galatasaray Lisesi önüne gelindiğinde eylem sona erdi □

İŞÇİLER AKP BİNASINA YÜRÜDÜ

Türkiye Hava Yollarında grev yaptıkları için işten çıkartılan 305 işçi AKP İl binasına yürüdü.

Haliç Kongresi önünde toplanan Hava İş Sendikası üyesi THY işçileri, "Grev Evrensel Bir Haktır, Sendikal Yasaklara Hayır" pankartıyla yürüyüş kortejinin en önünde yerlerini aldılar. TÜMTİS, Türk Metal, Belediye İş ve Deri İş Sendikalarından işçiler de eyleme destek verdi. Destek veren sendikalar "Grev Hakkımızın Kaldırılmasına, Kıdem Tazminatlarımızın Gasp Edilmesine, İşten Atmalara Karşı, Mücadele Edeceğiz, Türk İş İstanbul Şubeler Platformu" pankartıyla yürüyüşte yer aldılar.

17 Temmuz günü Haliç Kongre Merkezi önünde toplanan işçiler, "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Hava İşçisi Yalnız Değildir", "Grev Haktır Yasaklanamaz" sloganları attılar.

AKP İl binası önünde açıklama yapan THY işçilerinden Efem Çaycı, "emek düşmanı yüzleri açığa çıkan yasağın zihniyetin işverenleri, öfkelerini 260 THY A.O. THY Teknik A.Ş. çalışanını acımasızca işten çıkararak almak istedi" dedi. Çaycı konuşmasının devamında işten çıkarılanların, video kamara sistemiyle basın açıklamalarına katılan işçilerin olduğunu; hasta olan veya uçuşa hazır olduğunu hissetmeyen, uçuşa gitmeme hakkı kullanmak isteyen ancak patron baskısı altında olan işyeri hekimlerine raporlarını onaylatamayınca, sms mesajı, e-posta gibi resmi olmayan yollarla 11 işyeri Sendika Temsilcisi ve 1 Denetim Kurulu üyesinin, sendika faaliyetleri engellenerek işten çıkarıldıklarını söyledi.

Efem Çaycı; "Bizler THY A.O THY A.Ş işçileri 49 gündür bu şirket yönetimince uygulamaya konulan işçi kıyımına grev yaşama karşı Atatürk, Havalimanı Dış Hatlar Bölümünde direniyoruz. Bizler onurluca grev yaşama hayır dediğimiz için işverenlerce kıyım uğratıldık. Sendikal haklarımız, sendikamız ve demokratik bir ülke mücadelesi için mücadele ettik, bundan pişman değiliz tam tersine mücadelemiz güçleniyor, tüm ülkede ve dünyada haklılığımıza destek çığ gibi büyüyor" dedi. Çaycı konuşmasının sonunda, "THY A.O ve THY Teknik A. Ş. 'de Grev yaşama hayır dedikleri için tazminatsız işten çıkarılan işçileri geri alın" dedi.

Eylem, Hava İş Sendikası genel başkanı Atilla Ayçil'in konuşmasından sonra sloganlarla sona erdi. □

EMEKÇİLERE ULUSLARARASI DESTEK

Türk Hava Yolları (THY) grev yaşağından sonra işten atılan emekçiler havaalanı dış hatlar kısmında eylemlerini sürdürürken THY yönetimi ve valilik tarafından hava limanı çevresinde eylem yasağı getirilmişti.

Dış Hatlar dönüş kısmında eylemlerini sürdüren havalimanı emekçileri 59. günleri olan 26 Temmuz günü, uluslararası sendikalar örgütü olan ITF tarafından ziyaret edildi.

İstanbul Kırcaç'ta DHL uluslararası kargo şirketinde işten çıkartılan 20 işçi hava limanı emekçilerinin eylemine "DHL'de İşçi Kıyımına ve Sendika Düşmanlığına Son" yazılı pankartla destek verdiler.

ITF adına konuşma yapan Stephan Cotton; işten çıkartılan THY ve DHL çalışanlarına destek olmak için geldiklerini, dayanışma mesajları getirildiklerini vurguladı. Cotton; "THY'nin burada uyguladığı politikaları kabul etmiyoruz. THY'nin bu saldırıları kabul edilemez. Kuzey Amerika kıtasından Almanya'ya kadar meslektaşlarınız sizinle birlikte her zaman sizinle dayanışma içerisinde olacaktır. Yarın başlayacak olan İngiltere Londra Olimpiyatları için İngiltere Başbakanı, Tayyip Erdoğan'ı davet etti. Biz de burada bir gösteri düzenleyeceğiz, Olimpiyatlarda verilen altın plaket tarzında maketi Konsoloslugu ziyaret ederek onlara vereceğiz" dedi. Cotton 29 Temmuz'da yapılacak protesto gösterisinde hava limanı emekçilerinin sesini orada yükseltmeye çalışacaklarını belirtti. Cotton son olarak DHL ve THY'de çalışan emekçilerin işlerine alınmaya kadar yürütükleri mücadelenin yanında olacaklarını ifade etti.

Ardından basına açıklamada bulunana Atilla Ayçil; emekçilerin haklarını ağır bedeller ödeyerek kazandıklarını belirterek, en uzun ve acımasız dönemin AKP hükümeti geldiğini söyledi. Konuşmasının devamında, anayasalarla emekçilerin en temel haklarının kaldırmak istediklerini belirten Ayçil; "Bu iş; grev hakkımız 305 işçinin geri alınana kadar sürecek, Bu mücadelede kendi gücümüzle ve kararlılığımızla kazanacağız biliyoruz. Bu sorun bütün sendikaların sorunudur" dedi.

Konuşmalarından sonra "Ölmek Var Dönmek Yok", "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Grev Hakkımız Söke Söke Alırız" sloganları attılar. □

BİNLER FAŞİST PROVOKASYONA KARŞI YÜRÜDÜ!

Sarıgazi emekçileri binlerin katıldığı kitlesel bir yürüyüşle Malatya'da gerçekleştirilmek istenen katliam girişimine karşı sokaktaydı. Gün boyu ev ev, kahve kahve gezilerek insanları Malatya'daki faşist provokasyona karşı sokağa çıkmaya ve sesimize ses katmaya yönelik çağrılar yapıldı.

30 Temmuz günü saat 20.00'da Vatan İlköğretim Okulu önünde toplanan binler, Sarıgazi Cemevi önüne doğru yürüyüşe geçti. Kitle, "Malatya Faşizme Mezar Olacak", "Sivas'ı Unutma Unutturma", "Halkımız Saflara Hesap Sormaya", "Bedel Ödedik Bedel Ödeceğiz", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Alevi Halkı Yalnız Değildir", "Dersim'i-Maraş'ı-Çorum'u-Sivas'ı-Gazi'yi Unutmadık", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" sloganlarıyla kaymakamlık önüne geldi.

Kaymakamlık önüne gelindiğinde halk çevik kuvvet polislerinin önünde durarak "Katil Polis Sarıgazi'den Defol", "Faşist Devlet Hesap Verecek", "Bedel Ödedik Bedel Ödeceğiz" diye haykırdı. Kitlenin coşkusu, eylemi daha da önemli bir noktaya getirerek sokaktan geçen herkesin yürümesini sağladı. Sarıgazi emekçi halkı, bu katliam girişimini, alkışlar ve ıslaklarla sürekli protesto etti.

Cemevi önüne gelindiğinde basın açıklaması yapıldı, açıklamayı Sarıgazi, Taşdelen, Samandıra ve Yenidoğan halkı adına Sami Tunca okudu. Tunca "Alevi halkına Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta Gazi'de yapılmak istenen, şimdide Malatya da yapılmak isteniyor. Daha geçtiğimiz günlerde Sivas katliamı davasını zaman aşımına uğratarak düşüren faşist devlet 'içeride boş yere yatan vatandaşlarımız vardı. Karar vatanımıza milletimize hayırlı olsun' diyerek Alevi halkıyla dalga geçmiştir. Yine geçtiğimiz günlerde Adıyaman'da, Antep'te, İzmir'de Alevi ailelerin oturduğu evler işaretlenmiş ve kapılarına notlar bırakılarak ölümle tehdit edilmişlerdir. Yine bu devletin bakanlarından birisi 'o işaretler çocuk işidir' diyerek konu örtbas edilmeye çalışılmış, hatta, o gün mahallede olan mobese kayıtları silinmiştir. Acaba neden? Daha 3 gün önce yine Alevi halkının ibadet yerleri olan cemevleri, yargıtayın verdiği 'Cemevleri ibadethane değildir' kararı da devletin nasıl Alevi düşmanı olduğunu açıkça göstermektedir. Alevi toplumu yok edilmeye çalışılmakta asimilasyon, baskı ve inkar ederek sindirme politikası yürütmektedir. Düne kadar Kürt halkını baskıdan zulümden işkencelerden ve katliamlardan geçiren, tutuklayan, bombalayan devlet;

bugün aynı şeyi Alevi toplumu üstünde de uygulamaya çalışıyor. Roboski'de Kürt gençlerini bombalayan ve hiçbir şey olmamışçasına konunun üstünü örtmeye çalışan devletin nasıl bir zihniyete sahip olduğu açık ve nettir. Artık sol yanağımıza vuranlara sağ yanağımızı çevirmenin, 'kalsın benim devam divana kalsın' demenin zamanı değil. Bu topraklar üzerinde egemenlerin zulümleri, katliamları yüzyıllardır bitmek bilmedi. Pir Sultanlardan Şeyh Bedreddinlere, Mustafa Suphilerden Deniz Gezmişlere, Mahir Çayanlara, İbrahim Kaypakkayalara, Maraş'tan Çorum'a Sivas'tan Roboski'ye kadar devletin yaptığı katliamlar, bu toprakları tam anlamıyla kan gölüne çevirdi. İşçi sınıfı ve emekçi halklarla, faşist devlet arasında oluşan kan gölünü hiçbir şeyin kurutabilmesi mümkün değil. Şimdi devrimci, demokrat, ilerici halkımıza düşen görev Hızır Paşalara karşı Pirsultan olma zamanıdır. Yani artık gelişen saldırılara karşı örgütlenmeli ve

faşizmin saldırılarına karşı ortak güç sergilemek zorundayız ya hep beraber olup Hızır paşaları yok edeceğiz yada tek tek katliamlara uğrayıp yok olup gideceğiz. Yeni Sivaslar yeni Maraşlar yeni Çorumlar, yeni Gazi olaylarına dur demek için şimdi gelin bir olalım. Yeter ki, sizler nasırlı ellerinizi toprağa dayayıp ayağa kalkın ve 'artık yeter' deyin, yeter ki siz örgütlenin ve kendinizi özgürleştirin. Yeter ki siz el ele verin ve 'bir gülüşün ateşiyle yakmasını biliriz/ölümün önünde sigaramızı' deyin ve yeni bir dünyayı kendi ellerinizle kurmaya cesaret edin.

Ezilen halklar olarak gelişen saldırılara boyun eğmeyeceğimizi ve haklı mücadelemiz de bu saldırıların hesabını soracağımızı bir kez daha haykırıyoruz.

Ezilen işçi emekçi halklar olarak Dersim'i, Maraş'ı, Çorum'u, Gazi'yi, 1 Mayıs'ı, 19 Aralık cezaevi katliamlarını, Roboski'yi unutmamak unutturmayacağız" diyerek sözü emekli bir öğretmene bıraktı.

Emekli öğretmen artık ezilen halkların kurtuluşunun tek yolunun sosyalizmden geçtiğini ve Alevi halkının yıllardır sinmiş bir şekilde devrimcilere perde arkasından baktığını, ama şimdi bu kadar kitlenin bir araya gelmesinde devrimcilerin rol oynadığını, şimdi de Alevi halkının devrimcilere tam destek vermesinin zamanının geldiğini belirtti.

Basın açıklaması, bir önceki gece yapılan eylemin anlatılması ve Malatya'daki Alevi ailesine, Taksim'de ve Gülsuyu'nda eylemde olanlara yapılan selamlamayla sonlandırıldı.

Malatya'daki faşist provokasyonu protesto etmek için Taksim Meydanı'na da binlerce kişi akın etti. "Malatya, Sivas olmayacak", "Aleviler Birleşin, Devrim İçin Savaşın", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganlarıyla Tünele kadar yürüyüş gerçekleştirdiler.

Eyleme, Mücadele Birliği Platformu, Pir Sultan Abdal Kültür ve Dayanışma Derneği, HDK, ESP, Partizan, DHF, BDSP, gibi onlarca devrimci kurum emek örgütü katıldı.

Pir Sultan Abdal Derneği BYK üyesi Atilla Özdemir, İnançlarının gereğini yerine getirdiği için baskı ve hakarete maruz kalan Alevilerin artık susmayacağını ve bu saldırılara karşı olanca gücüyle mücadele edeceğini vurgulayan Özdemir, tüm halkı faşizme karşı sokağa çıkmaya çağırdı.

Taksim'den Tünel'e kadar yürüyen binlerce kişi sloganlarla eylemi bitirdiler. □

MAHLE MOPİSAN'DA GREV KARARI

İzmir Gaziemir Serbest Bölge'de kurulu bulunan Almanya merkezli Mahle Mopisan Yedek Parça Sanayi ve Ticaret A.Ş. çalışanı Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü 350 işçi, Toplu Sözleşme Görüşme-

lerinde uzlaşmaya varılamaması sonucu grev kararı aldı.

Birleşik Metal'in örgütlenme sürecinde sendika üyesi işçiler işten atılmıştı. Mahle Mopisan, işçilere uyguladığı baskı ve yıldırma politikalarıyla Türk Metal'e üye olmaya zorlamıştı. Uygulanan baskılara karşın Birleşik Metal-İş'te örgütlenmeye devam eden işçiler toplu sözleşme imzalama yolunda önemli bir kazanım sağladılar.

Ücretlerinin arttırılması, sosyal haklar ve gece mesaisinde ücret farkı gibi taleplerine karşılık patronun uzlaşmaya yanaşmaması üzerine işçiler 20 Temmuz günü grev kararını işyerine asarak haklarını almak konusunda kararlı olduklarını ifade etti.

Birleşik Metal-İş Sendikası İzmir Şube Sekreteri Coşkun Yılmaz, yaklaşık 2 yılı aşkın süredir Mahle Mopisan'da örgütlenme çalışması yürüttüklerini ifade ederek, "Bu işyerinde çoğunluğu bizim almamıza rağmen Bakanlık yetkiyi işverenle anlaşarak Türk Metal-İş'e verdi. Bu duruma hukuki anlamda itiraz ettik ve sonunda Yargıtay bizim yetkimizi onayladı" dedi.

Alınan "yetki" kararından sonra işçilerin çalışma koşulları konusunda iyileştirmeler yapılması için çeşitli görüşmeler yaptıklarını belirten Yılmaz, görüşmelerin sonunda toplamda her ay düzenli biçimde maaşlara yansıtacak şekilde 5-6 bin TL'lik iyileşme sağlandığını sonrasında patronla Toplu Sözleşme Görüşmeleri'ne başladığını aktardı. Ancak patronun "zarar" ettiğini öne sürerek taleplerini kabul etmediğini belirten Yılmaz, kendilerinin bunun üzerine üretimden gelen güçlerini kullanarak grev kararı almaktan başka çarelerinin kalmadığını ve grev kararlarını işyerinin kapısına astıklarını belirterek "Eğer 60 gün içinde olumlu bir gelişme olmazsa, greve gitmeye hazırlanıyoruz" dedi.

•••••

165 PARK BAHÇE İŞÇİSİ İŞTEN ATILDI

Çorlu Belediyesi, Park ve Bahçeler Müdürlüğü'nün işlerini yapan Tim Peyzaj adlı taşeron firma sözleşmesinin feshedildiği gerekçesiyle 165 işçiyi işten attı. Taşeron çalışmanın olduğu tüm sektörlerde olduğu gibi yaşamdan kovulan 165 işçinin hakları için kimse sorumluluk kabul etmiyor.

Tim Peyzaj firması, belediye ile olan sözleşmenin bitmesine dokuz ay kala sözleşmenin feshedildiğini, belediyenin kendilerine işçiler için ödeme yapmadığından işçilere ücretlerini ödemediklerini iddia etti.

Belediye ise Tim Peyzaj firmasının "işçi maaşlarını ödemediği" gerekçesiyle sözleşmesinin feshedildiğini belirtirken diğer yandan yeni bir şirket ile sözleşme yaptı.

Belediye ile sözleşme yapan şirketin ise kendi işçilerini ça-

lıştıracağı belirtiliyor.

İşçiler akşamları ve hafta sonları mesailere kalarak çalıştıklarını aktarıırken, kışları bir-iki ay işsiz kaldıklarını, belediye işi olduğu için mesailere katıldıklarını ama ücretlerini alamayıp, işten atıldıklarını belirtiyorlar. İşten atılan işçiler 13 aydır taşeron olarak çalıştıkları firma ve belediye tarafından sokağa atılmış durumdadır.

•••••

382 İŞÇİYİ AÇLIĞA MAHKUM EDENLER LÜKS RESTORAN SAHİBİ

Levent'in sakin sokaklarından birinde lüks bir restoran yakınlarında sesler yükselmeye başladı. Bir grup işçi "Köşebaşı Restoran Patronları Nedim Aşkın, Bülent Timuroğlu Çaldığın Haklarımızı İstiyoruz, Alacağız - Roseteks İşçileri" pankartı ve ellerinde "2 Aylık Ödenmeyen Maaşlarımızı İstiyoruz", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Kıdem Tazminatı Haklarımızı İstiyoruz" yazılı dövizlerle yürüyordu. Köşebaşı Restoran'ın önüne gelerek burada Nedim Aşkın ve Bülent Timuroğlu'na seslenenler, onların Roseteks isimli tekstil firmasının 8 Mart'ta işten atılan ve hiçbir hakları verilmeyen 382 işçisi arasında bazılarıydı.

8 Mart 2012 tarihinde işten atılan ve yaklaşık 5 aydır hiçbir haklarını alamayan Roseteks işçileri Levent'teki Köşebaşı Restoran önünde 21 Temmuz günü saat 16.30'da bir basın açıklaması yaptı.

Roseteks Giyim A.Ş'nin işten atılan işçileri adına konuşan Meral Özyürek "Bizleri haksız yere, tazminatlarımızı ödemededen işten çıkaranlar, bizleri açlığa mahkum edenler işte bu lüks lokantanın patronları Nedim Aşkın ve Bülent Temuroğlu'dur. Köşebaşı isimli lüks lokantanın patronları bizim haklarımızı vermedikleri için böyle lüks restoranlar açabiliyorlar. Bizler yaşam mücadelesi verirken onlar bizim alınterimiz üzerinden lüks içinde yaşıyor" dedi. Çıkarılan yeni yasalarla birlikte patronların işçilerin haklarını daha fazla gasp edebilmesine zemin hazırlandığını da belirten Özyürek, AKP hükümeti iktidara geldiği günden beri işçi ve emekçilerin haklarının daha fazla elinden aldığını, grev yasağından sonra şimdi de kıdem tazminatı haklarını gasp etmeye hazırlandığını belirtti.

"Ne yasalarınız ne hukukunuz bu sömürü düzenini gizleyebilir. Siz o yasalarınızla ancak gasba, hırsızlığa, sömürüye dayalı ahlakınızı meşrulaştırabilirsiniz. Bizleri açlığa ve sefaletle mahkum eden sizler bu lüks lokantalarınızda iftar açsanız da sömürüye, gasba dayalı ahlakınız değişmeyecek. Bizler ise tazminatımızı, haklarımızı alana kadar direneceğiz" diyen Özyürek, haklarının alıncaya kadar restoran önünde eylemlerini sürdüreceklerini söyledi. Açıklamanın ardından oturma eylemine geçen işçiler Ramazan ayı boyunca her Cumartesi-Pazar günü iftar saatleri olan 19-30-21.30 saatleri arasında restoran önünde oturma eylemi gerçekleştireceklerini belirttiler. □

"ÇALINAN EMEĞİMİZ İÇİN 171 GÜNDÜR DİRENİYORUZ"

Hey Tekstil işçileri 171 gündür fabrika önündeki direnişlerini sürdürüyorlar. Seslerini duyurabilmek için bir çok eylem yapan işçiler 29 Temmuz Pazar günü de Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda bildiri dağıtımı ve basın açıklaması yaparak, gaspedilen 3-4 aylık ücretleri ve kıdem tazminatlarını almaya kadar mücadeleyi sürdüreceklerini söyleyerek emek dostlarının desteğini istediler.

Saat 15.00'de Özgürlük Meydanı'nda "Direne Direne Kazanacağız – Hey Tekstil İşçileri" pankartı açan işçiler "Hey Tekstil İşçisi Köle Değildir", "Sadaka Değil Hakkımızı İstiyoruz", "Direne Direne Kazanacağız", "Hey Tekstil İşçisi Burada Aynur Bektaş Nerede", "Zafer Direnen İşçilerin Olacak" sloganları attılar.

Basın açıklamasını Hey Tekstil'in kadın işçilerinden Güllü İlk okudu. 9 Şubat tarihinde hiç bir açıklama yapılmadan işten atılırken 3-4 aylık maaşları ve kıdem tazminatlarının patronları Aynur Bektaş ve Süreyya Bektaş tarafından gaspedildiğini söyleyen İlk, aylardır yaşadıkları haksızlığın sürdüğünü ve alınterlerinin, çalınan emeklerinin karşılığını hala alamadıklarını

belirtti.

"Biz düne kadar onlar adına çalışan emek veren üreten işçilerdik. Bugün ise bizlerin emeği gasp edildi patronlar ve AKP iktidarı bizleri işçi değil köle gibi çalıştırmak istiyorlar. Biz Hey Tekstil işçileri 171 gündür direniyoruz. 171 gündür çalıştığımız ürettiğimiz fabrikanın önünde direnişteyiz. Çünkü orada bizim emeğimiz çalındı. Emeğimizin karşılığını almaya kadar da direnişimiz sürecektir. Bizler köle değil işçiyiz, alın terimizin emeğimizin karşılığını istiyoruz" diyen Güllü İlk sözlerini "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" diyerek tamamladı.

Zeki Güngör ise 171 gündür fabrika önünde eylemlerini sürdürüklerini belirtti. Meydanda bulunan esnaf ve halka sesle-

nen Güngör, "Aynur Bektaş bu kadar işçinin ücretlerini ve kıdem tazminatlarını vermeden, işten atacak gücü kimden ve nereden alıyor?" diye sordu. Hey Tekstil firmasının patronları Aynur Bektaş'ın Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Kadın Girişimciler Başkanı olduğunu, ardi ardına devletten teşvik primleri aldığını, eşi Süreyya Bektaş'ın ise ha-

yali ihracat yapmaktan tutuklandığını aktardı. Aylardır birçok devlet kurumu ve yetkilisiyle görüştiklerini, AKP il ve ilçe yetkilileriyle görüştiklerini fakat Hey Tekstil işçilerinin gaspedilen haklarının verilmesi için tek adım atılmadığını belirten Güngör, "Çünkü Aynur Bektaş sırtını devlete, AKP'ye dayamıştır. Hiçbir kurum bizim sorunumuzun çözülmesi için çaba harcamadı, çünkü Aynur Bektaş'a verilen usulsüz teşviklerde, ödüllerde onunla işbirliği içindeydiler. Bu yüzden de bizleri görmezden geliyor, bu yüzden sesimizi duymazdan geliyorlar" dedi.

İşçiler basın açıklamasının ardından çevrede bildiri dağıtarak sürmekte olan eylemlerini anlattılar.□

TOGO İŞÇİLERİ ÇALIŞMA BAKANLIĞINA YÜRÜDÜ

Togo işçileri 19 Temmuz'da, eylemlerinin 81. gününde Çalışma Bakanlığı'na yürüdüler. 81 gündür Togo Mağazasının önünde eylem yapan işçiler, sendikalı ol-

mak istedikleri için işten atılmışlardı.

Yaklaşık 1 ay önce başlattıkları imza kampanyası sonucunda imza metinlerini Çalışma Bakanlığı'na teslim etmek için bir yürüyüş düzenleyen işçiler, 1 saat süren yürüyüş boyunca "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "İşçi Gençlik El Ele Mücadeleye", "Sendika Suç Değil Anayasal Hakkımız" ve "Direne Direne Kazanacağız" sloganları attılar.

Eylem süresince birçok Ankaralı işçilerin mücadelesine alkışlarla katıldı. Çalışma Bakanlığı'na varıldığında Deri-İş

temsilcisi Hasan Uluşan'ın okuduğu basın açıklamasında işçilerin en doğal hakkı olan sendika hakkını bir suç olarak algılanması, bunun üzerine 35 işçinin işten atılması anlatıldı. Uluşan, son günlerde tartışılan kıdem tazminatı hakkını savunacaklarını da dile getirdi.

İnsanca çalışma hakları için direnişlerini kararlılıkla sürdüreceklerinin belirtilmesiyle basın açıklamasını sonlandırdı. İşçilerden oluşan bir heyet Çalışma Bakanlığı'na imza metinlerini teslim etti.□

GAZİ'DE ÇATIŞMA ÇIKMADI, TAKSİ TARANDI

Gazi Mahallesi'nde polislerle aralarında çıkan çatışmada yaralandığı belirtilen ve ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan Hasan Selim Gönen yaşamını yitirdi.

Halkın Hukuk Bürosu ise, çatışma

çıkmadığını müvekkilleri Hasan Selim Gönen ve Sultan Işıklı'nın polis tarafından hedef gösterildiğini ve planlı bir şekilde katledildiğini açıkladı.

Gazi Mahallesi'nde çıkan çatışmada yaralandığı belirtilen Hasan Selim Gönen, Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde yaşamını yitirdi.

Konuya ilişkin açıklama yapan TAYAD'lı aileler, Gönen'in polis tarafından hedef gösterildiğini belirterek, daha sonra konuyla ilgili açıklama yapacaklarını duyurdu.

Halkın Hukuk Bürosu avukatları tarafından Gönen'in ölümüne ilişkin yapılan yazılı açıklamada ise; 16 Haziran'da bir polisin öldürülmesinin ardından iki müvekkillerinin tüm şüpheli hakları ve ceza muhakemesi ilkeleri hiçe sayılarak afişe edilip, hedef gösterildiği belirtildi.

İki müvekkillerinin bu olayın failleri olduğu sabitmiş gibi yayılarak ölüm fermanlarının verildiği kaydedilen açıklamada şu ifadeler yer verdi: "20 Temmuz tarihinde müvekkillerimiz Hasan Selim Gönen ile Sultan Işıklı'nın binmiş oldukları taksi sivil bir polis aracıyla doğrudan taranarak, önceden uyarılmış olduğumuz gibi adli bir işleme değil bir katliama maruz bırakıldılar. Tarama işlemi bittikten sonra resmi polis ekiplerine haber verildi. Olay basına çatışma çıktığı şeklinde servis edildi. Hasan Selim sessiz sedasız hastaneye kaldırılırken, olayla hiç ilgisi olmayan bir şahsında da Sultan'ın yanındaki ikinci kişi olarak gözaltına alındığını izledik televizyonlardan."

Basına servis edilen haberlerin bilgi kirliliği yaratmaya, bilinç çarpıtmaya dönük olduğunun vurgulandığı açıklamada, aileleri hedef gösteren haber ve yorumların da düşkünlük ifadeleri olduğu kaydedildi. Avukatlar, bir suç şüphesi altındaki kişilerin polis tarafından aranıp bulunacağını ve hukuk ve yargı sistemi içinde yargılama makamlarına teslim edilmesi gerektiğini hatırlatarak, "Ama böyle yapılmamış önce katliam zemini yaratılmış sonra da müvekkillerimiz katledilmek üzere taranmıştır. Burjuva basın her dönem sahiplerinin katliamlarını kabul edilebilir bir çizgiye çekmeye, katliamlara zemin hazırlamaya ve iktidara yönelik halk hareketlerini ve devrimcileri karalamaya yönelik haberler yaparak, bu infaz ve katliamların doğrudan işbirlikçiliğini yapmıştır. Uyarıyoruz! Halkın çocuklarının kanı zannettiğiniz kadar ucuz değil. Tüm haksızlıkların bir gün mutlaka sorulacağı tarihsel gerçeğini asla aklınızdan çıkarmayın" denildi. Hasan Selim Gönen'in cenazesi 22 Temmuz günü İzmit'te yapılan bir törenle toprağa verildi. □

AMED SALDIRISI PROTESTO EDİLDİ

Amed'de BDP ve DTK tarafından yapılacak istenen mitingin yasaklanması ve yaşanan polis saldırısı İzmir'de 18 Temmuz günü Halkların Demokratik Kongresi tarafından yapılan bir eylemle protesto edildi.

Konak Pier önünden Konak Sümerbank'a yapılan yürüyüş, basın açıklamasıyla sürdü. Basın açıklaması okunmadan önce bir Barış Annesi, kısa süren bir konuşma yaptı. Kürtçe olarak yaptığı konuşmasında "Bin selam size. 14 Temmuz'da Amed'e gittik. Faşistler, kanunsuzlar gaz bombalarına boğdular bizi. Hala sesim kısık. Onlarda insaniyet kalmamış. Daha ne kadar sürecek bu. Biz barış diyoruz. Ama bunlar insanlıktan çıkmış, anlamıyorlar. Türk, Kürt, Arap tüm mücadele edenlere, yurtseverlere zafer diliyorum. Güzellikle kalın..." dedi. Ardından basın açıklamasına geçildi.

Okunan açıklamada, "Amed'de demokratik haklarını kullanmak isteyenlere cop, gaz bombası ve kurşun reva görülürken, katliamların peş peşe salıverilmesi bu ülkede halka, sosyalistlere, Kürtlere karşı işlenen suçların cezasız kalacağından iktidar tarafından açıkça ilan edilmesidir" denildi.

Eylem boyunca "İnadına İsyân, İnadına Serhıldan", "Diren Amed Yalnız Değilsin", "Biji Serok Apo", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganları sık sık atıldı. Eyleme Mücadele Birliği Platformu da destek verdi.

Mücadele Birliği/İzmir

“BİZ SADECE SANALDA YAŞAMIYORUZ”

Son aylarda art arda gelen eylemler ve terörist ilan edilmeleriyle gündemden hiç inmedi RedHack. Emniyet Müdürlüğü, Dışişleri, İçişleri Bakanlığı, Futbol Federasyonu, BTK, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, MİT, ÖSYM, TSK, TNet başta olmak üzere AKP, Melih Gökçek, Fethullah Gülen, THY, Süt firmaları vb. çok sayıda internet sitesini hackleyen Kızıl Hackerlar, yerel ve uluslararası desteklerle de büyüyor. Yerel hacker gruplarının ve uluslararası hacker grubu Anonymous'un desteğiyle ortak eylemler, dayanışma eylemleri yapıyor.

Mart ayında Redhack adına yapılan operasyonda 17 kişinin tutuklanması, twitter hesaplarının kapatılması, “terör örgütü” ilan edilmeleri, faşist hackerların (işin aslı “lamer”ların) kendilerine yönelik saldırı girişimleri karşısında geri adım atmayan RedHack, her seferinde eylemlerini artırdı ve en son ele geçirdikleri (özellikle de muhbirlerle ait) belgeleri yayınlamaya başladı. Kızılhackerlar, bu eylemleriyle genel olarak medyanın da ilgi odağında. Burjuva basında da RedHack’e dair haberler ve onlarla yapılan röportajlar yer aldı. Bu röportajlardan biri aşağıda.

-Anonymous ile aranızda nasıl bir bağlantı var?

-Anonymous ile 2005'lere kadar dayanan eski bir ilişkimiz var. Ama bu ilişki daha çok forum ve teknik bilgi bağlamında. Grupla 2011 yılında Türkiye'de gündeme gelen ve kamuoyunun “aile paketi” diye bildiği “internet sansürü” protestolarında beraber çalıştık. “Operasyon Türkiye” ismi verilen ve Türkiye'deki sansürü protesto etme amacıyla başta BTK olmak üzere devlet sitelerine düzenlenen DDOS türü ataklarda yardımcı ol-

duk. Ayrıca o dönemde birçok siteye deface türü (sitelerin ana sayfasına resim ve yazı bırakma) şeklinde hack pratikleri sergileyerek, onların eylemine destek olduk. Yine o dönemde Adnan Oktar'a ait 1000 siteyi hackleyerek ana sayfalarına yazılar yazdık. Anonymous, uluslararası hacking platformlarında bizlerin ismini duyduğundan ve manifestomuzu bildiğinden kaynaşmamız zor olmadı.

-Size destek olmaları için talepte mi buldunuz? Saldırı yapılacak siteleri siz mi belirlediniz?

-Hayır biz talepte bulunmadık, bizleri uzun süredir birebir takip ettikleri için kendileri bunu istedi. Terörist ilan edildiğimizi duyar duymaz, video yayınlayıp yanımızda olduklarını söylediler. Hedefleri de kendileri seçiyor. Ülkemizdeki gündeme -ne yazık ki- ülkede yaşayanlardan daha fazla vakıflar.

-RedHack Savcılık tarafından resmen terörist ilan edildi. “Terörist” olarak anılmak sizi rahatsız etmedi mi?

-Bizler MGK gündemine alınmışız. Bu derece ciddi bir sorun görmelerinin nedeni sadece hack yapmamız mı? Hiç sanmıyoruz. Asıl olay onların sistemlerini hacklemekten çok, aynı zamanda “devlet imajını” hacklememizdi. Çünkü ‘hiç yıkılmayacak’ bir güç ve ‘dokunduğunda yanacağın’ bir iktidar algısı vardı ve biz bunu hackledik. Onların ‘dokunulabilir’ olduğunu gösterdik. Başardık. Açıkçası mouse ve klavyelerimizden başka kaybedecek birşeyimiz yok. Yarın klavyelerimizi silah kabul edip ateş ederlerse veya evlerimizi bombalarlarsa şaşırmayız ;) Bilinmeli ki biz sadece bir avuç dürüst insanız fakat buna rağmen “Böyle bir dünyada zenginlerin koyunu sistemin uşağı olmaktansa, terörist olarak anılmak, zulme uğramak, bizler için onurdur.”

-Son dönemde eylemlerinizi artmaya başladı. Neden eylemlerinizi artırdınız?

-Farkındaysanız biz eylemlerimizi artırmadan, onlar halka saldırıları artırdı. THY grevleri ve işten atılmalarından, öğretmen atamalarının yapılmamasına, üniversite öğrencilerinin mağdur edilmesinden KPSS ve ÖSYM'deki yolsuzluklara, polislerin halka yönelik şiddetinden, futbol seyircisinin bile terörize edilmesine, parasız eğitim isteyenlerin hapislerde çürütülmesinden, muhalif kurumların basılmasına, Uludere'nin hasır altı edilmesinden, Suriye ile savaş çıgırtkanlıklarına, kadın cinayetlerinden, HES'ler ile doğanın tahrip edilmesine, basının sansürlenmesinden, internette fikir paylaştı diye gözaltı furçasına kadar hızlı bir gündem ve bu gündeme paralel

halka yönelik saldırılar görüyoruz. İşte bizim eylemlerimiz de buna paralel gelişiyor. Bu dönemde çok arttı çünkü halka yönelik saldırılar da çok arttı. Gündem takip edilirse, halkın neye tepki verdiği görülürse sıradakinin ne olacağını anlayabilirsiniz.

-Ele geçirdiğiniz bilgilerin bir kısmını yayınlıyorsunuz. Yayınlamadığınız bilgileri paylaştığınız yerler var mı?

-Evet geçen günlerde 200 bin ihbarlı ve 20 bin sayfalı 75 MB bir text dosyası yayınladık. Elimizde tonlarca dosya var ve çoğunu yayınlamadık. Hazmederek ve seçerek yayınlıyoruz. Bazı stratejik kararlarımız var ve ona uygun davranmaya çalışıyoruz. Yayınladığımız belgeleri önceden sitemizde yayınlıyorduk ama 15'e yakın sitemiz mahkeme kararıyla kapatıldığı için, bu aralar belgeleri dosya yükleme sitelerine yüklüyoruz. Ayrıca, Dışişleri'nden ele geçirdiğimiz ve yayınlamadığımız, 65 GB'lik dosya bomba niteliğinde bir dosyadır.

-Örgüt yapınız nasıl? Aranızda hiyerarşi var mı? Kararlarınızı nasıl veriyorsünüz?

-Şu anki örgüt yapımız tamamen “grup” tarzıdır. Yani işbirliği ve görevlendirmelerle yürüyor. Fakat bu değişecek. Yakında bir manifesto yayınlayacağız ve bu yayınlayacağımız manifestoyu kabul eden herkes bu kurallar ekseninde RedHack adıyla hack yapabilecek. Hatta kendi RedHack hücrelerini kurabilecek. Bunun denemelerine başladık. Kısa süre önce TFF, “RedHack - Metin Lokumcu Hücresi” adıyla çöktü. Şu an test aşamasında ama manifestomuzla beraber tamamen dönüşecek. Bizler ise hack'e devam ederken kurulan hücrelerdeki koordinasyonu sağlayarak, çıkabilecek aksilikleri düzelteceğiz. Yakında RedHack'i çok büyük ve nitelikli bir hacker örgütüne dönüştürmeyi düşünüyoruz. Ayrıca ‘RedHack Grafik’ veya ‘RedHack Müzik’ gibi hücreler de kurulabilecek ve bu hücrelerin amacı kendi niteliklerine göre çalışmalar yapmak olacak.

-Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne yaptığımız saldırının ardından tutuklanan 7 kişi sizin üyeniz miydi? Masum olduklarını Youtube'daki videoda belirtiyorsunuz. Sizden değilse bile onlara destek olmak için bir şey yapacak mısınız?

-Hiçbiri bizim üyemiz değildi. Birkaçı sadece IRC kanalı vasıtasıyla bizimle sohbet eden, Facebook gibi platformlarda haberlerimizi paylaşan kişilerdi. Bilgisayarı bile olmayan insanları RedHack'li diye tutuklarken,

Playstation'un oyun CD'lerini delil olarak kabul etmişler. Aslında asıl amaçları göz korkutmak, 'devam ederseniz bunlar olacak' demektir. Ama tutmadı. Eylemler gözle görülür bir şekilde artış yaptı, hatta tavan yaptı diyebiliriz. Çünkü iktidarın bu pratiği bizi sınırlandırdı. Daha çok eyleme giriştik ve önce özel savcılık, ardından terörle mücadele son olarak da Interpol'un listesine girdik. Bugünlerde de MGK gündemindeyiz. Yaptığımız tüm eylemlerde bu arkadaşlardan bahsediyoruz. İlk mahkemede bırakılmazlarsa çok daha büyük eylemlere girişeceğimizi şimdiden söyleyebiliriz.

-Türkiye'de diplomatik misyonlarda çalışan personelin kimlik kartlarını Dropbox'da paylaştınız. Dropbox'ın yasaklanması da gündeme geldi. Bu eylem çok eleştiri aldı. Açık hedef haline getirmeniz yanlış değil miydi?

- 'Elimizde belgeler var' dediğimizde Dışişleri Bakan Yardımcısı Naci Kuru, 'ellerinde birşey yok' gibi bir açıklama yaptı, geçiştirmeye çalıştı. Biz de elimizdekilerin içinde "en değersiz" olanlarını Dropbox kanalıyla sunduk. Yayınladıklarımız ülkemize gelen yabancı ülkelerin temsilciliklerinde ça-

lışanlar veya o ülkeler adına görevde bulunanlardı. Neden önce bunları yayınladık? Çünkü gazetelerde 'Türkiye gizli servis cenneti oldu' haberlerini okuduk. Madem Türkiye Cumhuriyeti Devleti buna karşı birşey yapmıyor ve ülkesini gizli servis cennetine çeviriyor, o halde onları biz göndeririz dedik. ABD Ankara Büyükelçiliği'nin açıklama yaparak bizi kınaması, amacımıza kısmen de eriştiğimizi gösterir. Daha sonra bu çalışanların kaygılı oldukları ifade edildi. Neden kaygı duyuyorlar ki? Hangi ülkenin mensubu olduğunu saklıyorlarsa, olayın içinde başka bir şey var demektir. O yüzden yayınladığımız için pişman değiliz. Yabancı istihbarat ajanlarını korkuttuysak ne mutlu bize. Ayrıca ABD'nin bizi kınaması da, en mutlu olduğumuz anlardandı. Teşekkür ediyoruz, bizi her gün kınarlarsa seviniriz ;) Ve son olarak yayınladığımız belgelerde bu çalışanların çocuklarını sansürleyerek yayınladık. Kötü niyetli olsaydık bunu yapmazdık.

REDHACK sosyalizme inanan, bilişim ve teknoloji alanında işçilerden oluşuyor. 1997 yılında kurulan grup, şu an için çekirdek grup olarak 12 kişiden oluşuyor. Fakat teknik çevre ve "kendiliğinden" örgütlenen hücrelerle

beraber 100 kişilik bir ekibe ulaştıkları ifade ediliyor. Grup, üyeleri birbirlerinin ne yaptığını, adını, cinsiyetini, yaşını, medeni halini bilmediğini belirtiyor. Grubun içinde kadınlar da yer alıyor.

-Gündüz normal işlerinizde çalışıp, akşamları da hack mi yapıyorsunuz? Nasıl para kazanıyorsunuz?

- Gündüz çalışıyor, gece halk için çalışıyoruz. Bazı arkadaşlarımız da tam tersi. Çok çalışıp, emeğimizi yok pahasına satıp, sömürülerek ama buna karşı direnenek yaşamaya çalışıyoruz. Gündüzleri bazen üniversitede bir eylemdeyken, gece bilgisayar başında eylemde olabiliyoruz. Biz sadece sanalda yaşamıyoruz, sanal içinde yaşamıyoruz. Burası bir araç ve bu aracı biz iyi kullanıyoruz. Ve bu konuda son olarak yeteneklerimizi kesinlikle kişisel çıkarlar ve bireysel kalkınma için kullanmıyoruz. Bu tür bir hareket devamına ve halkımıza ihanettir bizim için. Milyon dolarlık sistemlerle uğraşılıyor fakat bazen görev başında yiyecek ekmeğimiz, içecek kahvemiz bile olmuyor. Bundan utanmıyoruz aksine onur duyuyoruz.□

12. MUNZUR FESTİVALİ'NDE EMEĞE EZGİ

Bu yıl 12.'si düzenlenecek olan Munzur Kültür ve Doğa Festivali, 26-29 Temmuz 2012 tarihleri arasında yapılıyor. Dersim Belediyesi ile Dersim Dernekleri Federasyonu (DEDEF) tarafından düzenlenen festivalin ana teması, "Dersim '38 Soykırımı Ve Barajlar" olarak belirlendi.

26 Temmuz günü gelen konukların karşılanması ile festival başlıyor. Çeşitli konularda paneller, sergiler ve konserlerin olacağı festival aynı gün stadyumda yapılacak açılış etkinliği ile start alıyor.

Dersim Merkez'i olmak üzere Ovacık ve çevre semtlerde Emeğe Ezgi afişleri yapıldı.

Emeğe Ezgi 26 Temmuz günü Ovacık Merkezde, 27 Temmuz günü de Ovacık'a bağlı 1994 yılında güvenlik güçleri tarafından yakılarak boşaltılan Cevizlidere köyünde sahne aldı.

Sanat Sokağı'nda çeşitli siyasi dernek ve kurumun stantları açıldı. Mücadele Birliği Platformu da her yıl olduğu gibi bu yıl da stant açtı.

Festivalin 1. günü çeşitli müzik gruplarının yanı sıra Emeğe Ezgi de sahne al-

dı. İlk söyledikleri Dersimo parçasının ardından "Adım Deniz" parçası söylendiği sırada Mücadele Platformu üyeleri, konser alanına bayraklarla "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam" ve "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" sloganlarıyla giriş yaptı. Seyit Rıza parçası büyük alkış aldı, son-

rasında kitle "Türk Kürt Ermeni Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" ve "Dersim Sivas Roboski Unutulmaz Hiçbiri" sloganları atıldı. Emeğe Ezgi, Zazaki, Kırmanci ve Ermenice parçalarla Ovacık halkını coşturdu.

Emeğe Ezgi'nin ardından sahne alan Mehmet Ekici ise öncelikle siyanürlü altın aramalarının karşısında olduğunu ifade ederek "Barajlara karşı ve siyanürlü altın aramaya karşı mücadeleyi yükseltelim" dedi. Ardından Cevizlidere Köyü Halkı imzalı "Siyanürlü Altın Ayrıştırıcılığına Hayır! Doğamıza Ve Yaşamımıza Sahip Çıkıyoruz!" pankartı açıldı. Ekici arka tarafa açılan pankartı sahne önüne alıp teşekkür ederek, mücadelenin bir kez daha yükseltilmesi gerektiğini vurguladı.

Not: Normalde Ovacık Cevizlidere köyünde yapılacak etkinlik cenaze dolayısıyla yapılmadı. Ama Dersim halkı sloganlarla barajların yapılacağı yere yürüyüş düzenledi. Halk "Dersim Onurdur Onuruna Sahip Çık" ve "Baraj Yapma Boşuna Yıkacağız Başına" sloganlarıyla yürüdüler.□

DİNCİ GERİCİ FAŞİZM YİNE İŞ BAŞINDA

Malatya'da dinci-faşistler provokasyon peşinde. Doğanşehir Sürgü Beldesi'nde yaşayan Alevi ailelere saldıran faşistler linç girişiminde bulundu. Bir süredir bizzat iktidar ve devlet eliyle ülke genelinde Alevilere karşı provokasyon girişimleri artıyordu. Sivas katliamcılarının zamanaşımı ile kurtarılması, başbakanın bunu kutlaması, dinci-faşist gazetelerde Sivas katliamına dair tahrifat içeren yayınlar, pek çok ilde Alevi yurttaşların açıktan tehdit edilmesi, evlerinin işaretleme... Bu defa provokasyon girişimi Malatya'da karşımıza çıktı.

“Ramazan davulu” gerekçesiyle Sürgü Beldesi'ndeki Alevi Evli ailesinin evi taşlandı, ahırları yakıldı. Olay yerine gelen jandarma timi faşist grubu dağıtmakta yetersiz kalınca Doğanşehir İlçesi'nden takviye ekip istendi.

İstiklal Marşı söyleyip, “Bu aile bugün buradan gidecek” diyen kalabalığın taşladığı evin camları kırıldı. Gruptakiler evin yanındaki ahır ateşe verince jandarma havaya uyarı ateşi açtı. Yaklaşık 2 saat süren olaylar, gelen takviye ekiplerin öfkeli kalabalığı dağıtmasıyla son buldu.

Evli taşlanan ve ahır yakılan Hüseyin Hasan Evli, bugüne kadar Sürgü Kasabası'nda herkesin kardeşçe yaşadığını söyledi. Hasan Hüseyin Evli, “Bizim istediğimiz birlik bera-

berlik. Kardeş kardeş yaşamak istiyoruz. Biz böyle olaylar istemiyoruz. Çünkü neden? Çorum'da yaşandı, Maraş'ta yaşandı, Malatya'da yaşandı da ondan. Biz kalkıp da bugüne kadar kimseyi incitmedik” dedi.

Yaşadıkları dehşet gecesini anlatan Leyla Evli de olaylar sırasında cep telefonu ile kaydettiği görüntüleri ve eve atılan taşları basın mensuplarına gösterdi. “Bizi öldürmeye gelmişler, zaten adamların amacı belliydi. ‘Kürtlere ölüm’, ‘Alevilere ölüm’, ‘Sizi burada barındırmayız, gidin buradan, gitmeseniz de biz sizi öldürecek’ diyerek bizi tehdit ettiler. Biz sadece bir gece öncesinde dedik ki pencereyi açtık, ‘Bizi rahatsız etmeyin biz uyuyoruz, oruç da tutmuyoruz. Ertesi sabah erkenden 4-5 kişi işe gideceğiz’ dedik. Toplanan kalabalık, ‘Biz Sivas katliamı gibi yapacağız’, ‘Madımak’taki gibi yapacağız, yakacağız sizi’ dediler.”

Dinci Faşist grup, üç gün sonra yine sokağa çıktı. “Allahu Ekber” sloganlarıyla Alevilerin evlerini etrafını saran faşistler aileleri “burayı terk edeceksiniz” diye tehdit etti. Aileler can güvenliği nedeniyle dışarı çıkamazken, BDP başta olmak üzere milletvekilleri Sürgü'ye gitti. Milletvekillerinin twitter üzerinden gönderdikleri mesajlarda, Alevilerin oturdukları yerde “50 kişilik bir jandarma ekibiyle güvenlik önlemi” alındığı ve “evlere saldırılarak camların kırılmış olduğu”nun görüldüğü bildiriliyor.

Olayları protesto etmek için İstanbul Taksim Meydanı'nda, Sarıgazi Mahallesi Kaymakamlık binası önünde ve Ankara Güven Park'ta dün gece eylemler yapıldı.

30 Temmuz gece yarısından sonra Taksim Meydanı'nda toplanan Aleviler, “Malatya, Sivas Olmayacak”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “Faşizme Karşı Omuz Omuza” sloganlarıyla sabaha kadar oturma eylemi yaptılar.

Gün içinde Hacı Bektaş Veli Federasyonundan bir heyet, saldırıya uğrayan aileleri ziyaret edecek.

Türkiye'nin birçok yerinde Alevi dernekleri protesto gösterileri düzenleyecek İstanbul'da Taksim Tramvay durağında saat 20:30'da protesto gösterisi yapılacağı bildirildi.

Aleviler uzunca bir süredir tehdit altında. Sermaye ve onun faşist devleti, en başta da hükümet, her fırsatta Alevileri hedef gösteriyor, aşağılıyor, çetelerini onların üzerlerine salıyor. Bu faşist saldırganlığa karşı daha sıkı örgütlenmek, silahlanmak, öz savunma birimlerini oluşturmak elzem duruma geliyor. Bu görev ertelenemez. Aksi halde yeni Sivaslar, Maraşlar, Çorumlar kaçınılmaz olacak.

Dün Maraş'ta, Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta! □

Munzur Festivali Emeğe Ezgi

Bedaş İşçileriyle Dayanışma Gecesi

Taksim

30 Temmuz 2012

Sarıgazi

01/25/2008

01/25/2008

01/25/2008

ÇÖZÜM FAŞİZME KARŞI SAVAŞTA